

สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย
ร่วมกับ

วงดุริยางค์สากล
บางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา

ในการอ่านวณเพลงของ
น.ต. วีระพันธ์ วอกลาง ร.น.

ภูมิใจเสนอ

การแสดงดนตรีคลาสสิก
โดยนักประพันธ์เพลงชาวไทย
ครั้งที่ 1

ณ โรงละครแห่งชาติ
วันศุกร์ที่ 11 พฤศจิกายน

20.00 น.

สมาคมักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

วงศ์ุริยางค์สากลบางกอกชิมโฟนีออร์เคสตรา

ใน พระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

ธนาคารศรีนคร

และ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์การทุนไทย จำกัด

ที่ช่วยให้ความฝัน และจินตนาการของนักประพันธ์เพลงทุกท่าน

เป็นบทเพลงจริงจังก้าวให้ไกลสัมผัสได้

สมาคมักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

สมาคมักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

สมาคมักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

สมาคมักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

สมาคมักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

ร่วมกับ

วงดุริยางค์สากลบางกอกซิมโฟนีอออร์เคสตรา

ในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร

ภูมิใจเสนอ

การแสดงดนตรีคลาสสิกโดยนักประพันธ์เพลงชาวไทย ครั้งที่ ๑

ผู้อำนวยการเพลง นาวาตรี วีระพันธ์ วอกลาง ร.น.

หัวหน้าวง ดร. วิฑู ไซยภักดิ์

รายการบรรเลง

1. Siamese Suite

ประพันธ์โดย ประสิทธิ์ สิลปบรรเลง

Moon Over The Temple
In The Grand Palace
Siamese Lament
In Bangkok's China Town

2. Thai Picturesque Suite

เรียบเรียงดนตรีโดย วิชัย อึ้งอัมพร

ภาคเหนือ - เพลงลาล่าปางเล็ก, ลาล่าปางใหญ่
ภาคกลาง - เพลงบังใบ
ภาคอีสาน - เพลงร่ำวง และเพลงพื้นเมืองภาคอีสาน
ภาคใต้ - เพลงโยสลัม

พักครึ่งเวลา

3. String Quartet in D minor (Dance Suite) ประพันธ์โดย ประทีป อรุณามตะ

First movement - Andante, Allegro non troppo
(จังหวะช้า, ค่อนข้างเร็ว)
Second movement - Andante cantabile
(จังหวะช้า ในลีลาเพลงขับร้อง)
Third movement - Allegro moderato con brio
(จังหวะปานกลาง)
Fourth movement - Allegro ma non troppo
(จังหวะค่อนข้างเร็ว)

4. Symphony No. 1

ประพันธ์โดย นงลักษณ์ ประสพสุข

First movement - Moderato (จังหวะปานกลาง)
Second movement - Andante (จังหวะช้า)
Third movement - Allegro (จังหวะค่อนข้างเร็ว)

สนับสนุนโดย ธนาคารศรีนคร และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์การทุนไทย จำกัด

วงดุริยางค์สากล บางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา

ผู้อำนวยเพลง : วีระพันธุ์ วอกลาง

ไวโอลิน

ดร. วิณฑ์ ไชยภักดิ์ (หัวหน้าวง)

มาโนช บุญภักทรานนท์

ประกอบ มกรพงษ์

Alice Campaign

สีทลดา กลิ่นชั้น

สุมิตร แก้วกลม

พจน์ ปรีชา

สิทธิชัย เฟื่องเจริญ

Jeff Stanford

Lois Lian

จิตร มีโต

ณรงค์ ชันทอง

ภัษระ พุ่มชัย

นรอรอด จันทร์กล้า

สัจจา ถมังกิ

พนม กล้าหาญ

เสน่ห์ ลูกจันทร์

กัญญา เรืองอุไร

ไวโอล่า

สุทิน ศรีณรงค์ (หัวหน้า)

ชัยวัฒน์ บุรณมนัส

ถวิล ชยาภักดิ์

กิติ ม่วงปิ่น

วีระชัย แก้วทอง

มาลี เพชรประคับ

สมเกียรติ ศรีกล้า

เชลโล

ป๊อก สวัสดิ์ศุภผล (หัวหน้า)

สำราญ เพชรเพ็ง

เทเวศ มิ่งขวัญ

กิตติคุณ สดประเสริฐ

ตระกูล บุญสร้าง

ประจวบ พันธุมจินดา

สมัชชา ศรีวรานนท์

มาลี เหมราช

เบส

ประยงค์ ถาวรศักดิ์ดำรงค์

ประจัน เพ็ญสว่าง

เฉลิม มลกุล

สมพล อันไชยยะ

ปรีชา รอดเกษ

ฟลูต

บุญมี วัชชวิพัฒน์

นรินทร์ ชลทนนท์

Shirley Rivers

โอโบ

ชาณุณรงค์ แดงกูร

จงลักษณ์ แก้วศรีเกษม

คลาริเน็ต

พนม ไวยัญญา

นิคม พงษ์ไชย

บาสซูน

รังษี ทับทิมทอง (หัวหน้า)

ขวัญเมือง บุญสมหวัง

ฮอว์น

ทองเจือ เฟดิมรอก

สมใจ มหาลาภี

วิชาญ ชินหะวีโรจน์ไพศาล

Karyn Quarndt

ชวลิต วารวิณิช

ทรัมเปต

มนัส เนียมนำ

วิชัย พันธุ์เดิมวงศ์

ทรมอนโบน

ไพโรจน์ มีโต

สมพงษ์ จรสาย

สายันต์ สุขดวง

เพอกลัซซัน

สนาน ญาติมี

สุวิท ไสวรรณ

ฮาร์พ

Lieve Von Oudheusden

สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย ขอขอบพระคุณ คุณหญิง อารี กุลดั้นท์
อธิบดีกรมศิลปากร คุณเสรี หวังในธรรม ผู้อำนวยการกองการสังคีต กรมศิลปากร และ
เจ้าหน้าที่โรงละครแห่งชาติทุกท่าน ที่ได้อำนวยความสะดวกในการจัดการแสดงดนตรีครั้งนี้

รายนามนักประพันธ์เพลงชาวไทย ที่มีผลงานประพันธ์ หรือเรียบเรียง
ดนตรีบทเพลงประเภทคลาสสิกตะวันตกหรือร่วมสมัย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

๑. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์
วรพินิต (พ.ศ. ๒๔๒๔-๒๔๘๗)
๒. ศาสตราจารย์ พระเจนดุริยางค์ (พ.ศ. ๒๔๒๖-๒๕๑๑)
๓. ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช
- * ๔. ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
๕. ม.ล. อภัย ปราโมช
๖. นาวาเอก ปิยะพันธ์ สนิทวงศ์ ร.น.
๗. พันเอก ชูชาติ พิทักษากร
๘. สมเถา สุจริตกุล
๙. ทนุ ชันทรกุล
๑๐. นาวาตรี วีระพันธ์ วอกลาง ร.น.
๑๑. นพ โสภณพันธ์ุ
๑๒. เรือเอก ดร. วิษณุเทพ ศิลปบรรเลง ร.น.
- * ๑๓. ประทีป อรุณามตะ
- * ๑๔. นงลักษณ์ ประสพสุข
- * ๑๕. วิชัย อังอัมพร
- * ๑๖. พิมพ์ปฏิภาณ พิงธรรมจิตต์

* ยังไม่เคยมีผลงานการแสดงดนตรีในประเทศไทย

การบรรเลงบทเพลงคลาสสิก

ประพันธ์โดย นักแต่งเพลงชาวไทย

จากหนังสือ นาฏดุริยางคศิลป์ไทย กรุงรัตนโกสินทร์ เล่มที่ ๗ ตอนดนตรีฝรั่ง
เรียบเรียงโดย นายชลหมู่ ชลานุเคราะห์ กล่าวถึง ดนตรีตะวันตกว่าได้เข้ามามีบทบาทใน
ประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ ๔ คือ เมื่อประมาณ ๑๓๐ ปีมาแล้ว โดยเริ่มจากวงแตรวง
(BRASS BAND) ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ใช้วิธีการฝึกทหารอย่างชาติในยุโรปขึ้น จึงทรงดำริว่าดนตรีฝรั่งน่าจะมีความไพเราะ
เพราะการหัดให้ทหารเดินแถวตามแบบอย่างชาติในยุโรปนั้นจำเป็นต้องเดินให้พร้อมเพรียง
กันไปตามจังหวะของดนตรีฝรั่ง วงแตรวงจึงเริ่มมีตั้งแต่บัดนั้น โดยมีครูต่างชาติเข้ามาฝึก
สอนให้ ต่อมาทางวังหน้าของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ทรงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้อง
ไปกับวังหลวงในรัชกาลที่ ๔ ด้วย หลังจากนั้นจึงมีวิวัฒนาการเพิ่มเติมเป็นวงโยธวาทิต
(MILITARY BAND) แล้วจึงเป็นวงดุริยางค์ (ORCHESTRA) เมื่อประมาณปี ๒๔๕๕
โดย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดตั้ง
วงดุริยางค์ขึ้นเป็นครั้งแรก วงดุริยางค์ต่างกับวงแตรวงและวงโยธวาทิตตรงที่มีกลุ่มเครื่องสาย
บรรเลงเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้วงดุริยางค์ในสมัยนั้นจึงมีชื่อว่า วงเครื่องสายฝรั่งหลวง ซึ่งสังกัด
กรมมหรสพ กระทรวงวัง และยังมี วงเครื่องสายฝรั่งทหารม้ารวม ของทหารบกอีกวงหนึ่ง
ซึ่งอยู่ในความอุปถัมภ์ของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ
ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารบก

ความเจริญของวงเครื่องสายฝรั่งในสมัยนั้นมีมากจนสามารถบรรเลงประกอบการ
แสดงละครแบบอุปรากร หรือโอเปร่าได้ นับเป็นการแสดงครั้งแรกในประเทศไทย คือ
เรื่องคาวัลเลรียรูสติกาน่า (Cavalleria Rusticana) ของ ปีเอโตร มัสกานี (Pietro Mascagni)
ซึ่งเปิดการแสดงขึ้น ณ โรงละครหลวง ในบริเวณสวนมิสกวัน ในต้นปี ๒๔๖๓

วงดนตรีประเภทวงดุริยางค์นั้น เจริญรุ่งเรืองถึงสุดยอดในสมัยรัชกาลที่ ๗ แต่แรกนั้นในตอนต้นรัชกาลได้มีการลดปริมาณข้าราชการทั่วทั้งประเทศ พระเจนดุริยางค์ ในขณะดำรงตำแหน่งปลัดกรมกองเครื่องสายฝรั่งหลวง ได้พยายามหาทางเข้ากราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ทรงทราบถึงความจำเป็นที่เมืองไทยควรจะได้รักษาวัฒนธรรมอันเป็นสากลของโลกไว้ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงเห็นชอบด้วย เพราะพระองค์เองก็ทรงรักศิลปการดนตรีอยู่มิใช่น้อย จึงมีพระบรมราชโองการให้รับจัดการขยาย ทำนุบำรุง ทั้งกำลังเครื่อง กำลังคนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปกว่าเดิมอีกมากมาย วงเครื่องสายฝรั่งหลวงจึงได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาจนได้มาตรฐานทัดเทียมกับวงดุริยางค์ของประเทศในซีกโลกตะวันตกอย่างน่าภูมิใจยิ่ง จนในปี ๒๔๗๐ ก็มีความสามารถจนเปิดการบรรเลงแบบซิมโฟนีคอนเสิร์ตสำหรับประชาชนขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ชาติไทย และบรรเลงเป็นประจำโดยมีพระเจนดุริยางค์เป็นผู้อำนวยเพลง และได้รับการยกย่องจากชาวต่างประเทศที่เป็นนักวิจารณ์ดนตรีว่าเป็นวงดนตรีที่ดีที่สุดในภาคตะวันออกไกลซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมิใช่น้อยในยุคนั้น

ตราบจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี ๒๔๗๕ วงเครื่องสายฝรั่งหลวงขาดความสนับสนุน และหลังจากนั้น ๒ ปีก็ย้ายมาสังกัดอยู่กับกรมศิลปากร ในระยะนี้ยังขาดความสนับสนุนทั้งกำลังทรัพย์และกำลังคน เพราะนักดนตรีได้ลาออกบ้าง ย้ายไปสังกัดในหน่วยราชการอื่นบ้าง ต้องไปบรรเลงในการแสดงละคร ซึ่งในยุคนั้นละครซึ่งประพันธ์โดยหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีกรมศิลปากร ได้รับความนิยมอย่างมากและเปิดการแสดงเป็นประจำ เมื่อขาดกำลังคนและเวลาฝึกซ้อมความเจริญของดุริยางค์ประเภทนี้จึงชะงักและเสื่อมลงไปอย่างน่าเสียดาย

ตราบจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ในยุคที่พระยาอนุมานราชธนเป็นอธิบดีกรมศิลปากรได้ชักชวนพระเจนดุริยางค์ซึ่งเกษียณราชการมาดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการดนตรีสากลจึงได้มีการฟื้นฟูศิลปประเภทนี้ขึ้นใหม่ จนสามารถนำวงดุริยางค์สากลกรมศิลปากรออกแสดงซิมโฟนีคอนเสิร์ตขึ้นได้อีกวาระหนึ่งในปี ๒๔๘๑ และหลังจากนั้นก็เป็นนโยบายประจำปีของกรมศิลปากรตลอดมาที่จะจัดรายการบรรเลงอย่างน้อย ปีละ ๑-๒ ครั้ง ตามแต่งบประมาณประจำปีจะอำนวยให้

ในระยะแรกหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง ประเทศไทยมีวงดุริยางค์สากลอยู่ ๓ วง คือ วงดุริยางค์สากลกรมศิลปากร วงดุริยางค์สากลกองทัพบก ซึ่งได้ดำเนินสืบเนื่องมาจากวงเครื่องสายฝรั่งทหารม้ารวม และวงดุริยางค์สากลแห่งราชนาวิ ซึ่งปรับปรุงขยายกิจการมาจาก กองแตรวงทหารเรือ ซึ่งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ได้โปรดให้ตั้งขึ้นครั้งที่ยังทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือ ต่อมาก็ได้มีวงดุริยางค์สากลทหารอากาศเพิ่มขึ้นในปี ๒๔๘๓ และวงดุริยางค์สากลกรมตำรวจ ในเวลาต่อมาทั้งหมดนี้เป็นวงดุริยางค์สากลซึ่งสังกัดอยู่ในหน่วยงานของรัฐทั้งสิ้น จนประมาณปี ๒๕๐๐ จึงได้มีวงดุริยางค์สากลขนาดเล็กย่อย ซึ่งรวบรวมกันตั้งขึ้นโดยฝ่ายเอกชน ได้แก่วงโปรมุสิก หัวหน้า วงได้แก่ ม.ล. อคินี ปราโมช แต่เป็นที่น่าเสียดายที่วงดนตรีวงนี้ได้เลิกล้มไปหลังจากที่ได้ให้ความบันเทิงแก่ผู้รักดนตรีประเภทนี้มานานถึงเกือบ ๒๐ ปี นอกจากนี้ พ.อ. ชูชาติ พิทักษากร ก็ได้เคยจัดตั้งวงดุริยางค์แนะนำและบรรเลงบทเพลงทางโทรทัศน์ และธนาคารศรีนครก็ได้อุปถัมภ์รายการโทรทัศน์ 'ศรีนครคอนเสิร์ต' อยู่ช่วงเวลาหนึ่งแล้วก็ยุติ จนกระทั่งปี ๒๕๒๕ จึงได้มีกลุ่มผู้รักดนตรีร่วมกับการได้รับความสนับสนุนจากคุณอุเทน เทชะไพบูลย์ ประธานกรรมการธนาคารศรีนครและสมาชิกสมทบจากประชาชนทั่วไปผู้สนใจดนตรีประเภทคลาสสิก และจากองค์กรเอกชนต่าง ๆ วงดุริยางค์สากลบางกอกซิมโฟนี ออร์เคสตรา หรือวงดนตรีซิมโฟนีกรุงเทพฯ จึงได้กำเนิดขึ้น ซึ่งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระราชทานพระกรุณาธิคุณ โดยทรงรับเข้าอยู่ในพระราชูปถัมภ์ และยังมีวงดุริยางค์สยามฟิลฮาร์โมนิคออร์เคสตรา ในการอำนวยเพลงของ ดร. ประทักษ์ ประทีปเสน จัดการบรรเลงอยู่หนึ่งครั้งในต้นปี ๒๕๒๖ สำหรับวงดุริยางค์สากลที่ยังจัดการบรรเลงคอนเสิร์ตเป็นประจำอยู่ในปัจจุบันคือวงดุริยางค์แห่งราชนาวิ และวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ซึ่งผู้อำนวยเพลงได้แก่ นาวาตรี วีระพันธ์ วอกลาง ร.น. และ ม.ล. อคินี ปราโมช และวงดุริยางค์สากลกรมศิลปากร ซึ่งผู้อำนวยเพลงได้แก่ ดร.ประทักษ์ ประทีปเสน สุริยัน รามสูต และ ชลหมู่ ชลานุเคราะห์

ในการบรรเลงดนตรีคอนเสิร์ตโดยวงดุริยางค์สากลต่าง ๆ ทั้งหมดทุกครั้งจะเป็นการบรรเลงบทเพลงของนักประพันธ์เพลงต่างชาติทั้งสิ้น มีบางครั้งที่มียุทธเพลงไทยซึ่งประพันธ์หรือเรียบเรียงดนตรีขึ้นใหม่สำหรับวงดุริยางค์โดย ม.ล. อิศนี ปราโมช แทรกอยู่บ้าง แต่ยังไม่เคยมีการบรรเลงบทเพลงคลาสสิกตะวันตกครั้งใดที่มีบทเพลงของชาวไทยล้วน ๆ ทั้งหมดเลยทั้งที่ประเทศไทยมีไคซาคิลปินผู้สร้างสรรค์บทเพลงเหล่านี้ เพลงบางบทผู้ประพันธ์ได้แต่งไว้ ๒๐ ปีมาแล้ว แต่ไม่เคยมีการบรรเลงเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้รับฟังกันเลย บทเพลงของอาจารย์ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงแม้ได้เคยบรรเลงเผยแพร่ แต่ก็เป็นที่ย่างประเทศคือที่ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อ ๒๘ ปีที่ผ่านมา

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทยชุดที่ ๒ จึงมีความเห็นว่า เมื่อประเทศไทยของเรามีศิลปินที่สามารถสร้างสรรค์ดนตรีประเภทนี้และขาดความสนับสนุน จึงเป็นหน้าที่ของสมาคมที่จะต้องรับผิดชอบต่อผลงานที่ได้บรรจงสร้างสรรค์ขึ้นมา ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมด้านดนตรีของประเทศประเภทหนึ่งต่อไปภายหน้า จึงได้จัดแสดงดนตรีขึ้น ซึ่งเป็นผลงานประพันธ์โดยชาวไทยทั้งหมดให้เป็นที่ยอมรับแก่ชาวไทยและชาวต่างประเทศผู้พำนักอยู่ในประเทศไทยขณะนี้ โดยหวังผลทางด้านการปลุกใจให้ศิลปินเหล่านี้เกิดความรู้สึกหรือวัน สร้างสรรค์ผลงานวิจิตรศิลป์อันเป็นสมบัติของชาติอีกต่อไป และเพื่อป้องกันการสูญเสียวัฒนธรรมของประเทศจากความท้อแท้ เหนื่อยหน่าย หรือสูญเสียวัฒนธรรมของประเทศไปให้แก่ชาติอื่น ถึงแม้เคยมีคนไทยนักประพันธ์บทเพลงร่วมสมัยบางคนได้เดินทางไปหาเลี้ยงชีพด้วยการประพันธ์บทเพลงอยู่ในต่างประเทศขณะนี้

และประการสุดท้าย สมาคมนักแต่งเพลงไม่ปรารถนาจะเห็นอดีตกลับมาซ้ำรอยที่มีการเห็นคุณค่าของบทเพลงบางเพลงต่อเมื่อศิลปินผู้สร้างสรรค์ได้ล่วงลับไปแล้ว โดยไม่มีโอกาสได้ชื่นชมกับผลงานของเขาขณะที่ยังมีชีวิตอยู่

สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย และนักประพันธ์เพลงประเภทนี้ทุกท่าน ขอขอบพระคุณชมรมบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ดร. วิฑู ไชยกัญ หวัณน้าว นักดนตรีทุกท่าน และท่านผู้อำนวยการเพลง คือ นาวาตรี วีระพันธ์ วอกลาง ร.น. ที่เข้าใจ และมีความปรารถนาดีต่อการเพลงของไทย และสนับสนุนวัฒนธรรมด้านดนตรีของชาติประเภทนี้

และขอขอบพระคุณ คุณอุเทน เทชะไพบูลย์ ประธานกรรมการธนาคารศรีนคร และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์การทุนไทย จำกัด ที่ได้สนับสนุนการจ้างงานครั้งนี้ โดยบริจาคเงินแห่งละ ๒๕,๐๐๐.๐๐ บาท ทำให้การจำหน่ายบัตรเป็นไปได้ในราคาย่อมเยา พอที่นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไปจะสามารถร่วมความปิติยินดีต่อการบรรเลงบทเพลงอันเป็นศิลป บริสุทธิ์ของท่านผู้ประพันธ์ทุกท่านได้โดยทั่วถึงกัน และขอขอบพระคุณ คุณหญิง กร. หม่อมหลวง พวงร้อย อภัยวงศ์ ที่กรุณาเป็นห่วงต่อการเสี่ยงการขาดทุนในการจัดงานเพื่อ ศิลปินนักแต่งเพลงชาวไทยครั้งนี้ โดยบริจาคเงินสมทบเป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐.๐๐ บาทถ้วน

สมาคมักแต่งเพลง

พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๒๗

นายก	รศ.นพ. วราวุธ สุมาวงศ์ (วราห์ วรเวช)
อุปนายก	วินัย รุ่งอนันต์
เลขาธิการ	วรวิทย์ กนิษฐนาคะ
เหรัญญิก	นพ. สมพงศ์ ตระการพันธ์
นายทะเบียน	ปรีชา ชื่นสุวรรณ
ประชาสัมพันธ์	เทวัญ ธัญญาพร
สาราณียกร	ทวีสุข ทองถาวร
ฝ่ายสถานที่สมาคม	คนชม ไชยชนะ (เบญจมินทร์)
ฝ่ายสวัสดิการลูกกรุง	สุรพล แสงเอก
ฝ่ายสวัสดิการลูกทุ่ง	พีระ ทวีปไพวา
ฝ่ายต่างประเทศ	เสถียร สิงห์เจริญ
ฝ่ายกฎหมาย	สุมิตร วัชรพงษ์
ฝ่ายวิชาการ	มนู อินทากิวัค
ฝ่ายกฎข้อบังคับสมาคม	แสงทิพย์ มนต์ระวี
ฝ่ายกิจกรรมและสถานที่	ปิยะ รัตน

รศ. นพ. วราวุธ สุมาวงศ์

นายกสมาคมนักแต่งเพลง

วราวุธ สุมาวงศ์ หรือ วราห์ วรเวช ในชื่อนักประพันธ์บทเพลง สำเร็จปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิต จากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลในปี ๒๕๐๐ และปริญญาโททางแพทยศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ๒๕๐๔ ปัจจุบันเป็นสูตินรีเวชแพทย์ รัชมังคลาภิเษก ภาควิชาสูติศาสตร์และสูติเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วราห์ วรเวช รักดนตรีทุกประเภทตั้งแต่เยาว์วัย เคยศึกษาเปียโน กับ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และเชลโล่ กับ จมื่นวีนินประณีต เมื่อ ๒๘ ปีมาแล้วเคยจัดและร่วมในการแสดงดนตรีประเภทไลท์มิวสิกและควบคุมการขับร้องหมู่ประสานเสียงเป็นเวลาดึกต่อกัน ๕ ปี ณ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ด้วยความคุ้นเคยกับหลักสัมผัส โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน จากการอ่านบทวรรณคดีต่าง ๆ มาตั้งแต่อายุน้อย จึงทำให้ความพยายามในการแต่งบทเพลงไทยสากลทั้งทำนองและคำร้องสำเร็จเป็นเพลงแรกในปี ๒๕๐๘ บทเพลงต่าง ๆ ได้เริ่มนำออกเผยแพร่เมื่อปี ๒๕๑๓ เพลงรักต้องห้ามเป็นเพลงแรกที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุด

เกียรติประวัติทางด้านดนตรี มีดังนี้

- ๒๕๒๑ – เพลง “ลบรอยแผลรัก” รางวัลคำร้องยอดเยี่ยม งานเสาศาภาศทองคำครั้งที่ ๔
 - เพลง “พะวงรัก” ร่วมงานมหกรรมเพลงกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลีใต้
- ๒๕๒๒ – เพลง “อย่าสงสารฉันเลย” รางวัลทำนองยอดเยี่ยม งานแผ่นเสียงทองคำพระราชทานครั้งที่ ๔
- ๒๕๒๔ – เพลง “สุดเหว” ร่วมงานมหกรรมเพลงกลุ่มประเทศอาเซียนครั้งที่ ๑ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย
- ๒๕๒๕ – เพลง “Moonshine” ได้รับ ๓ รางวัล จากการประกวดเพลงสยามป๊อป ปล้ำของเฟสทิวด์ จัดโดย สยามกลการมิวสิกฟาว์นเคชั่น
 - เพลง “คนจนไม่มีสิทธิ์” รางวัล ที.วี. ทุกคาทของมหาชน จัดโดยหนังสือพิมพ์บ้านเมือง
- ๒๕๒๖ – เพลง “เพลิงไพร” รางวัลเพลงยอดเยี่ยม การประกวดเพลงไทยป๊อป จัดโดย สยามกลการมิวสิกฟาว์นเคชั่น
 - เพลง “สุดเหว” รางวัลทำนองยอดเยี่ยม และรางวัลอื่นอีกรวม ๕ รางวัล งานแผ่นเสียงทองคำพระราชทานครั้งที่ ๕
 - เพลง “คนจนไม่มีสิทธิ์” รางวัลเพลงสร้างสรรค์ยอดเยี่ยม งานแผ่นเสียงทองคำพระราชทานครั้งที่ ๕

นาวาตรี วีระพันธ์ วอกลาง ร.น.

ผู้อำนวยเพลง

เริ่มศึกษาวิชาดนตรีจากโรงเรียนกุริยางค์กองทัพเรือในปี ๒๕๐๐ โดยศึกษาเน้นหนักไปทางการบรรเลงไวโอลิน ในปี ๒๕๐๔ สอบไล่ได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงเกียรตินิยมจากสถาบันดนตรีทรินิตี้คอลเลจ ซึ่งมาดำเนินการสอบเทียบคุณวุฒิที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วยเหตุนี้ ทางกองกุริยางค์ทหารเรือซึ่งตระหนักถึงความสามารถ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ จึงได้ให้ทุนไปศึกษาที่โรงเรียนดนตรีกองทัพเรือประเทศอังกฤษ ซึ่งวีระพันธ์ได้ศึกษาจนจบหลักสูตรการควบคุมวงและการอำนวยเพลงวงแตรวงและวงโยธวาทิต จากนั้นก็ได้เข้าศึกษาต่อที่ Royal Academy of Music กรุงลอนดอน โดยเน้นหนักไปทางการบรรเลงไวโอลิน และการอำนวยเพลง พร้อมกันก็ได้ศึกษาการบรรเลงปี่อานัวร่วมไปด้วย เคยได้รับรางวัล Harry Fargeon ระหว่างการศึกษา และในการศึกษาปีที่ ๒ วีระพันธ์ได้รับเลือกให้เป็นผู้อำนวยเพลงในรายการคอนเสิร์ตของสถาบันนั้น

หลังจากจบการศึกษาในปี ๒๕๑๓ วีระพันธ์ได้เดินทางกลับมาประจำตำแหน่งผู้อำนวยการกองดุริยางค์สากล กองดุริยางค์สากล กองทัพเรือ นับเป็นผู้อำนวยเพลงคนแรกที่ผ่านมาหลักสูตรการฝึกอบรมทางค่านี้อย่างสมบูรณ์ และหลังจากนั้น ก็ได้อำนวยเพลงในรายการคอนเสิร์ตต่างๆ มากมายหลายต่อหลายครั้งอยู่เป็นประจำ ซึ่งรวมทั้งกาชาดคอนเสิร์ตด้วย และเคยร่วมวงดุริยางค์โปรมูสิก และอำนวยเพลงสลับกับ ม.ล. อัทนี ปราโมช หลังจากทีซานส์ มอมเมอร์ ผู้อำนวยเพลงประจำได้เดินทางกลับไปประเทศเยอรมันแล้ว

ในปี ๒๕๑๖ วีระพันธ์ได้รับทุนไปศึกษาอบรมวิชาการอำนวยเพลงเพิ่มเติมอีกครั้งที่ประเทศเยอรมันตะวันตก แล้วก็ได้กลับมาดำรงตำแหน่งเดิม ณ กองดุริยางค์สากลแห่งราชนาวิ ปัจจุบันได้ดำเนินการฝึกสอนเทคนิคการบรรเลงไวโอลินให้แก่นักเรียนดุริยางค์สากล และแก่ผู้สนใจทั่วไป

นอกจากนี้ วีระพันธ์เคยมีผลงานการเรียบเรียงดนตรีบทเพลง ประพันธ์โดยคุณหญิง ดร. หม่อมหลวงพวงร้อย (สนิทวงศ์) อภัยวงศ์ เพื่อประกอบการเต้นรำในรายการแสดง 'จินตลีลาพวงร้อย' ได้อย่างไพเราะมาก

ดร. วินห์ ไชยภักดิ์

หัวหน้านำวง

ดร. วินห์ เริ่มศึกษาการเล่นไวโอลิน เมื่ออายุ ๔ ปี ที่โรงเรียน วิชาวุธวิทยาลัย โดยมีอาจารย์เสงี่ยม บุญสนธิ อาจารย์เมย์ เอื้อเฟื้อ อาจารย์เมธี แยมเพกา เป็นครูผู้ฝึกสอน และได้รับหน้าที่เป็นหัวหน้านำวงดุริยางค์ประจำโรงเรียนเมื่ออายุ ๑๖ ปี จากนั้นได้รับทุนไปศึกษาวิชาวิเศษพิสิกส์ ที่มหาวิทยาลัยเมน เมือง Orono สหรัฐอเมริกา เขาได้ศึกษาไวโอลินต่อกับ Clayton Hare, Dr. Isaac Ostrow และ Dr. Carol Lieberman ต่อมาได้เป็นหัวหน้านำวงดุริยางค์มหาวิทยาลัยเมน นอกจากนั้นได้เข้าร่วมเล่นในฐานะนักไวโอลินอาชีพเป็นเวลา ๖ ปี กับวง Bangor Symphony Orchestra ภายใต้การอำนวยการของ Peter Ré ขณะเดียวกันได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของวง New Brunswick และ Saint John Opera Orchestra นอกเหนือจากเป็นหัวหน้านำวง Bangor Community Theatre Orchestra และ Bangor Philharmonic Opera

ในปี ๒๕๑๔ วินท์ ได้กลับมาเมืองไทยชั่วคราวหนึ่งและร่วมบรรเลงเปียโนโอลิน
คู่กับ ม.ล. อรรณี ปราโมช ในบทเพลงคอนแชร์โตสำหรับไวโอลินสองคันประพันธ์โดยบาท
และวิวัลดี บรรเลงโดยวงดุริยางค์ โปรรมสุภา ภายใต้การอำนวยเพลงของ ชันส์ กีนเทอร์
มอมเมอร์

เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโท เขาได้รับทุนไปศึกษาชั้นปริญญาเอกที่มหา
วิทยาลัยบอสตัน ซึ่งที่นั่นเขาได้ร่วมเล่นเป็นสมาชิกของ Boston University Symphony
Orchestra ภายใต้การอำนวยเพลงของ Joseph Silverstien หัวหน้าวง Boston Symphony
Orchestra, Quincy Symphony Orchestra ท้ายสุดได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าวง Boston Light
Opera Company Orchestra ในเทศกาลดนตรีชื่อ New Port Music Festival วินท์ ได้รับ
เชิญเข้าร่วมบรรเลงครั้งปฐมฤกษ์ของผลงานชิ้นใหม่แบบ Chamber Symphony ของคีตกวี
Stephen Lano ซึ่งมีการบันทึกแผ่นเสียง ของห้องสมุดสภาคอนเกรสควัย

เมื่อสำเร็จปริญญาเอก เขาก็ได้กลับมาเมืองไทย และบรรเลงในฐานะหัวหน้าวง
การแสดงอุปรากร "Merry Widow" ซึ่งจัดโดยสมาคมอุปรากรกรุงเทพฯ

ปัจจุบันเป็นวิศวกรและผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวางแผนธุรกิจบีโทรเลียมแห่ง
ประเทศไทย

กิจกรรมที่ได้จัดไปแล้วโดยสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

๑. การบรรเลงบทเพลงเชิดชูเกียรติคุณแปดบรมครูเพลงไทย ครั้งที่ ๑ ได้แก่
กรมมนตรี ตราโมท ครูสุวิทย์ บวรวัฒนา ครูเฉลิม บัวทั้ง ครูจันทร์ ไทวิสุทธิ์
ครูบุญยงค์ เกตุคง ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ครู ร.อ. แสง วิเศษสุด ร.น. และครูพินิจ
นายสุวรรณ จัดแสดง ณ โรงละครแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๖ โดยวง
เครื่องสายผสมคณะวัชรบรรเลง วงปี่พาทย์ไม้นวมกองสันตนาการ สำนักสวัสดิการสังคม
กรุงเทพมหานคร และวงมโหรีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้ควบคุมวงดนตรีได้แก่ ครูสุวิทย์
บวรวัฒนา ครูพินิจ นายสุวรรณ และครูระตี วิเศษสุการ ตามลำดับ

บริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัด ให้ความสนับสนุน

๒. งานตัดสินการประกวดบทเพลงของสมาชิกวิสามัญ ณ หอประชุมกรม
ประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๒๖ โดยวงดนตรีสากล ควบคุมโดย วันชาติ
เหล่านาม

๓. งานรำลึกถึงศาสตราจารย์พระเจนดุริยางค์ และอดีตนักแต่งเพลงไทยสากล
ผู้มีส่วนวางรากฐานวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยสากลของประเทศ ได้แก่ พรานบุรุษ เวส
สุนทรจามร นารด ถาวรบุตร แก้ว อัจฉริยะกุล เอื้อ สุนทรสนาน ล้วน กวีธรรม
และ ไพบุลย์ บุตรจัน ณ โรงละครแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๒๖ โดยนักร้อง
ยอดเยี่ยมทั้งในอดีตและปัจจุบันร่วมกับวงดนตรีสากล กองสันตนาการ สำนักสวัสดิการสังคม
กรุงเทพมหานคร ในความควบคุมของ สุทิน เทสารักษ์

บริษัท สุราทิพย์ศรีบูรพา จำกัด และ บริษัท สุราทิพย์ ฯ จำกัด (มหาชน)
ให้ความสนับสนุน

กิจกรรมครั้งต่อไปของสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย

วันอังคารที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๖ เวลา ๑๗.๓๐-๒๐.๐๐ น.

ณ โรงละครแห่งชาติ

งานรำลึกถึงอดีตนักแต่งเพลงไทยสากล ครั้งที่ ๒ ศิลปินเจ้าของผลงานที่จะนำมาบรรเลงได้แก่ เพชรรัตน์ เรือโทมานิตย์ เสนะวีณิน ร.น. ขุนวิจิตรมาตรา หลวงวิจิตรวาทการ หลวงสุขุมนัยประดิษฐ์ บุญช่วย กมลวาทิน จำปา เล่มล้ำราญ ร้อยแก้ว รักไทย สุรพล สมบัติเจริญ เป็นต้น โดยวงดนตรีหัตถดนตรีกรมประชาสัมพันธ์ ในความควบคุมของ สมาน นากขน และนักร้องยอดเยี่ยมในอดีตและปัจจุบัน

วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗ เวลา ๑๗.๓๐ - ๒๐.๐๐ น.

ณ โรงละครแห่งชาติ

งานเชิดชูเกียรติคุณนักแต่งเพลงไทยเดิม ครั้งที่ ๒ ซึ่งจะเป็นการบรรเลงบทเพลงผลงานของ ครูเขียน สุขสายชล ครูประกอบ สุกัญหะเทศ ครูประเวท กุมท ครูศิริ นักดนตรี ครูจกกล สุขสายชล และผลงานเพลงเก่าที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ล่าสุดของ ครูสุวิทย์ บวรวัฒนา ร่วมกับ ครูเจริญใจ สุนทรวาทิน โดยวงเครื่องสายผสมคณะวัชรบรรเลง และวงมโหรีโรงงานสุราบางยี่ขัน

ธนาคารกสิกรไทยให้ความสนับสนุน

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

ผู้ประพันธ์บทเพลง

เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นบุตรของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) อธิบดีกรมการเพลงไทยที่มีชื่อเสียงและผลงานเป็นเลิศตั้งแต่รัชสมัย ร. ๗ เคยศึกษาการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยเกือบทุกชนิดจากท่านบิดา การศึกษาทางคันทนตรีสากลเริ่มต้นที่โรงเรียนวิทยาศาสตร์กลางคืน ซึ่งตั้งอยู่ที่สะพานมอญ และเป็นโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนโรงเรียนแรกของประเทศ อำนวยการสอนโดย พระเจนดุริยางค์ ได้ศึกษาวิชาทฤษฎีเบื้องต้นของดนตรีศาสตร์ และพร้อมกันได้ฝึกฝนการบรรเลงเปียโนกับนารถ ถาวรบุตร หลังจากจบชั้นมัธยมศึกษา ได้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ ๑ ปี เพราะความที่รักดนตรีสากลเป็นชีวิตจิตใจ ในปี ๒๔๗๗ จึงได้ไปศึกษาวิชาดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา ๔ ปี ที่ Imperial Academy of Music มหาวิทยาลัยเก-ได (gei-dai) ณ กรุงโตเกียว โดยเน้นหนักไปทางการประพันธ์และการอำนวยเพลง จนสำเร็จชั้นปริญญาตรี ในระยะนั้นสถาบันการศึกษาดนตรีของญี่ปุ่นอยู่ในระยะเริ่มต้น ก็ต้องมาได้ประมาณ ๑๐ ปี ซึ่งได้เชิญอาจารย์ต่างชาติชาวยุโรปมาบริหารและฝึกสอน อาจารย์ที่เป็นหัวหน้าสอน คือ Dr. Klaus Pringsheim ชาวเยอรมัน

ท่านสำเร็จปริญญาตรี ในปี ๒๔๘๑ และได้กลับมารับราชการ ณ กองดุริยางค์
สากล กรมศิลปากร ในยุคที่หลวงวิจิตรวาทการเป็นอธิบดี จนกระทั่งเกิดสงครามเอเซียบูรพา
ขึ้น จึงถูกเรียกตัวจากทางรัฐบาลไทยให้ไปเป็นล่ามญี่ปุ่นเป็นเวลา ๔ ปี จนกระทั่งสงครามสงบ
หลังจากนั้นก็ได้สอนวิชาดนตรีที่วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ โรงเรียนพาณิชยวิทยาลัยและผู้ที่สนใจ
ศึกษาเป็นการส่วนตัว

ประเทศไทยในช่วงหลังสงครามนั้น ไม่มีภาพยนตร์ต่างประเทศเข้ามาฉายเลย และ
ภาพยนตร์ไทยก็ไม่มีสร้าง คณะละครจึงเกิดขึ้น ท่านจึงได้จัดตั้งคณะละครขึ้นให้ชื่อว่า คณะ
ศิษย์เก่าศิลปากร อำนวยการแสดงโดย ลัดดา สารทายน นักแสดงมีชื่อเสียงละครหลวงวิจิตร
วาทการ ผู้ซึ่งเป็นภรรยาของท่านเอง แสดงเรื่องแรกคือ ผกาวัล หลังจากนั้นก็ใช้ชื่อเป็น
ชื่อคณะมาตลอด สวลี ผกาพันธ์ และ อภิเรก จันทรเรือง ก็เริ่มต้นชีวิตการแสดงและขับ
ร้องกับคณะคณะนี้ ทราบจนกระทั่งภาพยนตร์ฝรั่งเริ่มหลังไหลเข้ามาในประเทศ เป็นเหตุให้
ทางโรงปฏิเสศคณะละคร จึงต้องล้มเลิกไป

ในช่วงนั้นพอมีนักทัศนกรต่างประเทศเริ่มเข้ามาท่องเที่ยวกันมาก ท่านจึงได้จัด
การแสดงสิ่งละอันพันละน้อยเผยแพร่วัฒนธรรมแก่หมื่นนักทัศนกรทั้งหลาย ฝรั่งที่ได้ชมรายการ
พอใจมาก จึงติดต่อให้ไปแสดงที่ต่างประเทศถึง ๒ ครั้ง รวมทั้งยุโรปและอเมริกา ซึ่งคณะของ
ท่านได้แสดงที่สหประชาชาติในวัน Human's Right Day และได้ไปร่วม Music Conference
Meeting ซึ่งจัดขึ้นโดยองค์การยูเนสโกที่ปารีสด้วย

ท่านได้แต่งเพลงอยู่เสมอ แต่ส่วนใหญ่เป็นเพลงประกอบละครคณะผกาวัล ทั้ง
เพลงบรรเลง และขับร้อง ซึ่งล้วนแต่ไพเราะลักษณะไปทางเพลงคลาสสิก เพราะโดยแท้แล้ว
ท่านนิยมบทเพลงประเภทคลาสสิกมาก จนกระทั่งปี ๑๙๕๔ ประเทศเบลเยียมได้จัดการประ
กวดเพลงขึ้น เกษม สุวงศ์ เพื่อนรักของท่านได้มาส่งข่าว และสนับสนุนให้ส่งเพลงเข้าประกวด
เพื่อชื่อเสียงของประเทศโดยมิได้หวังรางวัล ท่านจึงได้แต่งเพลง Siamese Suite ขึ้น ทั้งที่มี
เวลาเตรียมตัวประมาณ ๒๐ วันเท่านั้น

ในปี ๑๙๕๕ ท่านได้ไปประชุม Southeast Asian Music Conference ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งท่านได้ไปแสดงเดี่ยวระนาด ส่วนทางคันทนเพลงสากลก็ได้นำบทเพลง Siamese Suite ไปให้วงดนตรีของกรุงมะนิลาบรรเลงเป็นครั้งแรกในงานนี้ด้วย และหลังจากนั้น เพลงบทนี้ก็มีเคยได้มีการนำมาบรรเลงอีกเลยแม้แต่ในประเทศไทย ด้วยความท้อแท้ที่จากผู้สนับสนุนดนตรีวิจิตรศิลป์อันเป็นศิลปะที่บริสุทธิ์ ท่านจึงมิได้สร้างสรรค์บทเพลงคลาสสิกเพิ่มเติมอีกมากนัก งานชิ้นอื่นที่ท่านได้สร้างไว้ได้แก่ Suite for String และเพลงไทยของท่านบิดา ในรูปแบบสำหรับบรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล

ปัจจุบันท่านมีอายุ ๗๒ ปี และเพราะสุขภาพที่ไม่เอื้ออำนวย ท่านจึงมิได้สร้างสรรค์ผลงานอันมีค่ายิ่งต่อประเทศได้อีกต่อไป จึงฝากผลงานดนตรีวิจิตรศิลป์ไว้เป็นสมบัติของชาติเพียงเท่านี้

Siamese Suite

ประพันธ์โดย ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

เมื่อประมาณ ๓๐ ปีมาแล้วคุณเกษม สุวงศ์ ได้มาหาข้าพเจ้าพร้อมด้วยหนังสือพิมพ์ซึ่งลงข่าวว่าสถาบันคีนันเอลิซาเบธแห่งเบลเยียม จะจัดประกวดบทประพันธ์ดนตรี ที่กรุงบรัสเซล และได้เชิญชวนประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยส่งเข้าประกวด คุณเกษม สุวงศ์ได้บอกว่าข้าพเจ้าควรส่งไปในนามของประเทศไทย เมื่อข้าพเจ้าอ่านดูแล้วเห็นว่ามีเวลาเหลืออยู่เพียง ๒๐ กว่าวันจะหมกคึกคักส่ง ก็คิดว่าไม่สามารถทำได้ แต่คุณเกษมก็ยังขอร้องว่าเพื่อชื่อของประเทศไทยเราจะได้มีส่วนร่วมไปกับเขาด้วยขอให้ข้าพเจ้าพยายามส่งให้ได้ ข้าพเจ้า

จึงขอเวลาพิจารณา และปรึกษาท่านผู้ใหญ่ว่าท่านรวมทั้งเพื่อน ๆ ก็ได้รับการสนับสนุนว่า
ข้าพเจ้าควรทำอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงตกลงใจจะลองพยายาม แต่เนื่องจากตามข้อกำหนดการ
ประกวดบ่งไว้ว่าบทประพันธ์ดนตรีจะต้องมีเวลาบรรเลงประมาณ ๑๕ นาที ข้าพเจ้าจะต้องเลือก
เพลงบางเพลงมารวมกันเข้าเป็นชุดจึงพอจะทำได้ จึงเริ่มลงมือเขียนโดยมีคุณเกษม สุวงศ์
คอยช่วยเหลือคัดลอกกันอย่างเร่งรีบ Siamese Suite ชุดนี้จึงมีอยู่ ๔ เพลง ด้วยกันคือ

เพลงที่ ๑ มีชื่อว่า Moon Over The Temples

เพลงที่ ๒ มีชื่อว่า In The Grand Palace

เพลงที่ ๓ มีชื่อว่า Siamese Lament

ส่วนเพลงที่ ๔ ให้ชื่อว่า In Bangkok's China Town

สำหรับเพลงที่ ๑ นั้นข้าพเจ้าทำไว้เมื่อคราวสอบไล่ปีสุดท้ายที่ กรุงโตเกียว เพลงที่
๒ ทำในระยะเวลาที่รับราชการอยู่แผนกดุริยางค์สากลกรมศิลปากร เพลงที่ ๓ ทำในระหว่าง
สงครามเอเชียบูรพา เพราะตอนนั้นข้าพเจ้าถูกเรียกตัวไปช่วยราชการกองทัพอไทย ทำหน้าที่
เป็นล่ามภาษาญี่ปุ่น ตลอดเวลา ๔ ปี ได้รู้เห็นเหตุการณ์ชวนสลดใจมากมายจึงทำให้เพลงนี้มี
บรรยากาศค่อนข้างเศร้า ๆ เพลงที่ ๔ อันคืบสุดท้ายข้าพเจ้าทำเพื่อประกอบบทละครให้คณะ
ผกาภิแสดงบนเวทีเฉลิมไทย เรื่อง ขบวนการเสือจีน ของคุณสกล คุรุมะโรหิต เพลงนี้มีลักษณะ
เป็นจีน ๆ อยู่บ้างบางตอน เหตุผลที่นำมารวมด้วยเพราะมีความยาวกว่าเพลงอื่น ๆ จึงจำเป็น
ต้องเอามารวมเข้าในชุดเพราะถ้าจะประพันธ์ชิ้นใหม่ก็ไม่มีเวลาแล้ว จากการทำกันอย่างฉุนเฉียว
เพื่อให้เสร็จทันตามกำหนด ข้าพเจ้าต้องนำบทประพันธ์ดนตรีชุดนี้ไปส่งมอบด้วยตนเองกับ
เอกอัครราชทูตเบลเยียมแห่งประเทศไทยในวันสุดท้าย

สำหรับ Siamese Suite ชุดนี้ได้เคยบรรเลงมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อคราวข้าพเจ้าได้รับ
เชิญไปประชุม Southeast Asian Music Conference ที่กรุงมะนิลาประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อ
พ.ศ. ๒๔๙๘ ในอุปถัมภ์ของ ยูเนสโก บรรเลงโดยวงดุริยางค์สากลแห่งกรุงมะนิลา

วิชัย อึ้งอัมพร

ผู้ประพันธ์บทเพลง

หลังจากสำเร็จปริญญาตรีทางสาขาพาณิชยศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิชัยซึ่งมีความสามารถทางเครื่องดนตรีอัลโตแซกโซโฟน โซปราโนแซกโซโฟน และฟลูต หรือขลุ่ยฝรั่ง ก็ได้ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับวงดนตรีเรื่อยมา วิชัยได้ศึกษาวิชาเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงจากโรงเรียนดนตรีสยามกลการ และเริ่มงานด้านเรียบเรียงดนตรีด้วยบทเพลงของ วราห์ วรเวช ตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ ในระยะหลังวิชัยมีผลงานด้านดนตรีประกอบภาพยนตร์ อยู่หลายเรื่อง และได้แต่งทำนองเพลงสากลไว้ด้วย วราห์ วรเวช ได้เห็นความสามารถในการเรียบเรียงเสียงประสานของวิชัย จึงได้สนับสนุนและแนะนำให้เรียบเรียงดนตรีในแนวเพลงคลาสสิก

ปัจจุบันวิชัยเป็นนักดนตรีประจำวง เกอะซอทเปปเปอร์ส ที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน เคยได้รับรางวัลการเรียบเรียงเสียงประสานยอดเยี่ยม ๒ ครั้ง จากการประกวดบทเพลงสยาม-ป๊อปปูล่าซองเฟสติวล ซึ่งจัดขึ้นเพื่อคัดเลือกบทเพลงไปประกวดมหกรรมเพลงป๊อปปูล่าของโลก ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น และได้รางวัลเกียรติยศในฐานะนักเรียบเรียงเสียงประสานตัวอย่าง จากงานประกวดแผ่นเสียงทองคำครั้งที่ ๕ ซึ่งจัดโดยสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

วิชัยมีทัศนคติทางด้านดนตรีว่า ดนตรินั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล

Thai Picturesque Suite

เรียบเรียงดนตรีโดย วิชัย อังอัมพร

จากข้อเขียนของ นายชลหมู่ ชลานุเคราะห์ ในหนังสือ “ศิลปวัฒนธรรมไทย เล่มที่ ๗” ว่าด้วยเรื่อง นาฏดุริยางคศิลป์ไทยกรุงรัตนโกสินทร์ บทที่ ๒ กล่าวถึงดนตรีฝรั่งไว้ว่า ได้มีการนำเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงเสียงประสานเพื่อการบรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากลมานานแล้ว ครั้งแรกคือเพลง ‘บาทสกุณี’ ซึ่งเป็นเพลงหน้าพาทย์ชั้นสูงเพลงหนึ่งของไทย เรียบเรียงดนตรีโดย โปรเฟสเซอร์ นายร้อยเอก อัลแบร์โต นาซารี ชาวอิตาลี ครูสอนแทรงสมัยรัชกาลที่ ๖ ซึ่งได้มอบให้พระเจนดุริยางค์ไปบรรเลงถวายเนื่องในงานพระราชพิธีอภิเษกสมรส สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนสกุไชยธรรมราชา (พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗) กับหม่อมเจ้าหญิงรำไพพรรณี สวัสดิวัตน์ (สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี) ณ พระราชวังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๔๖๑

และจากหนังสือ “ทูลกระหม่อมบริพัตรกับการดนตรี” ซึ่งรวบรวมโดยพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าศิริรัตนบุษบง และนายแพทย์ พูนพิศ อมาตยกุล ได้กล่าวถึงบทเพลงไทยที่ ทูลกระหม่อม สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ทรงพระนิพนธ์เพลงไทยประสานเสียงแบบฝรั่งโดยไม่มีการคี่ฉิ่งหรือจังหวะแบบไทย เช่นเพลง วอลท์ซเมขลา จากเพลงไทย “หกบท” เพลงสาครล้น จากเพลงไทย “ออกทะเล” เพลงมหาฤกษ์ และเพลงมหาชัย ซึ่งทรงพระนิพนธ์ ร่วมกับสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีเพลงไทยแท้แยกประสานเสียงตามแนวไทยสำหรับวงโยธวาทิตอีก ๒๐ เพลง ประทานให้ทหารเรือ และทหารบกบรรเลง เพลงเหล่านี้ทรงยึดถือแนวของเก่าเป็นพื้น และนิพนธ์ขยายขึ้นเป็นสามชั้นบ้าง ตัดลงเป็นชั้นเดียวบ้าง ปรับแนวต่าง ๆ บ้างให้คงตามพระทัย

ในปัจจุบัน ก็มีผลงานของ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เพลงนกขมิ้น สำหรับเดี่ยว ปิอาโน นอกจากนั้นก็มีเพลงลาวเจริญศรี ของ ม.ล. อิศนี ปราโมช เพลงลาวคำหอม ของ นพ โสคติพันธุ์ และ เพลงสารถิสำหรับบรรเลงเดี่ยวปิอาโน โดย พ.อ. ชูชาติ พิทักษากร เป็นต้น

และการบรรเลงในวันนี้ THAI PICTURESQUE SUITE ของ วิชัย อังอัมพร ซึ่งได้เรียบเรียงดนตรีขึ้น โดยยึดแนวทางเพลงของเก่าเป็นหลัก จากทำนองที่วราห์ วรเวช ได้คัดเลือกมาจากบทเพลงไทยเดิมแต่ละเพลง เสริมแต่งขึ้นใหม่บ้าง แล้วนำมา เชื่อมกันใหม่ การเรียบเรียงดนตรีสะท้อนบรรยากาศของประเทศไทยถิ่นภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้

เพลงแรก เป็นทำนองผสมกันระหว่างเพลงลาวลำปางใหญ่ และ ลาวลำปางเล็ก ทั้งสองเพลงต่างมีทำนองไพเราะละม้ายกัน อันบ่งลักษณะเฉพาะของบทเพลงพื้นเมืองทาง ภาคเหนือ บทเพลงให้บรรยากาศของชนบทภาคเหนือ ซึ่งมีทั้งความสงบและสนุกสนานรื่นเริง ในตอนต้นจะได้ยินเสียงกลองใหญ่และฉาบ เสียงจังหวะพ็อนรำของชาวพื้นเมืองภาคนี้ประกอบอยู่ด้วย

เพลงที่สอง คือ เพลงบังใบ มีทำนองที่คุ้นหูกันอยู่ในปัจจุบัน เป็นทำนอง เพลงไทยเดิมในอัตราสองชั้นซึ่งนิยมใช้ขับร้องประกอบการแสดงโขนและละครมาแต่โบราณ ต่อมาภายหลังได้มีผู้กันคิดประดิษฐ์ทำนองเพิ่มเติมและขยายขึ้นเป็นเพลงเถา ซึ่งตามหลักฐาน ของกรมศิลปากรแจ้งว่า มีอยู่หลายทางด้วยกัน ทำนองที่นำมาบรรเลงครั้งนี้ วราห์ วรเวช ได้ดัดทอน คัดแปลง และเสริมแต่งเพิ่มเติมจากเพลงเถาแบบหนึ่ง การเรียบเรียงของ วิชัย อังอัมพร ให้บรรยากาศความโอ่อ่าสง่างามของประสาธราชวัง และวิวัฒนาการแห่งนครหลวง สอดแทรกความร่วมมือเย็นน่ายู่เป็นสุขด้วยดนตรีเสียงกังสดาล ที่เขว่นเรียงรายไว้ตามชายคา โบสถ์คังแว่วมายามเมื่อต้องลมพัด

เพลงที่สาม วิชัยได้รวมทำนองเพลงร่ำวงหลายเพลง ร่วมด้วยทำนองเพลงที่ คุ้นหูของการเล่นพื้นเมืองทางภาคอีสาน ร่ำวงเป็นการพ็อนรำพื้นเมืองชนิดหนึ่งกำเนิดขึ้นที่

ภาคอีสาน แต่ก่อนเรียกว่ารำโทน เพราะบทเพลงขับร้องให้หญิงชายพ้องรำเป็นคู่ๆ นั้นอาศัยจังหวะการตีโทน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้มีผู้นำแบบอย่างไปเล่นในท้องถิ่นอื่นกันอย่างแพร่หลาย และในปี ๒๔๘๗ กรมศิลปากรได้ปรับปรุงการรำโทนเสียใหม่ทั้งบทร้องทำนองและลีลาร่ายรำ อันเป็นต้นกำเนิดของรำวงมาตรฐาน

เพลงสุกท้าย คือ โยสลัม ของเดิมเป็นเพลงในอัตราสองชั้น นิยมใช้ร้องกับบทละครมาแต่โบราณในตอนที่ยังออกภาษาต่าง ๆ มีความไพเราะและฟังเร้าใจใจ ดร. อุทิศ นาคสวัสดิ์ ได้นำมาแต่งขึ้นเป็นเพลงเถา โดยให้มีสำเนียงเป็นฝรั่งปนแขก มีจังหวะซ้ำแต่อาจ เพื่อให้ได้ความหมายเป็นการปลุกใจให้ระลึกถึงชาติบ้านเมือง ต่อมานายสุวิทย์ บวรวัฒนา ได้ดัดแปลงเพลงเถาชุดนี้อีก ทำนองของเดิมผู้เชี่ยวชาญทางภาษาคอนตรีให้ความเห็นว่าน่าจะได้รับอิทธิพลมาจากบทเพลงของมาเลเซียทางตอนใต้ของประเทศไทย การเรียบเรียงดนตรีขึ้นใหม่ตอนแรกจะเป็นการบรรเลงย้อนไปมาของทำนองเพลงจากอัตราสองชั้นเป็นส่วนใหญ่ สอดแทรกบางตอนด้วยลูกชัตที่ดัดแปลงจากทำนองของเดิมให้มีลักษณะของเพลงไทยมากขึ้น ทำนองในตอนกลางเป็นส่วนที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นใหม่ โดยอาศัยแนวทำนองของเพลงสองชั้นเป็นหลัก ท่อนท้ายเป็นส่วนที่ดัดแปลงมาจากทำนองเพลงในอัตราชั้นเดียวของเพลงเถาบทนี้ และจบลงด้วยทำนองจากอัตราสองชั้นอีก การเรียบเรียงยังคงลักษณะความหมายของเพลงเถาเก่า คือ ความมองอาจ และปลุกใจให้รักชาติ ในตอนต้นของบทเพลงผู้เรียบเรียงได้สอดแทรกจังหวะเลียนการเต้นรำพื้นเมือง “รองเง็ง” ของทางภาคใต้ไว้ด้วย

ประทีป อรุณามตะ

ผู้ประพันธ์บทเพลง

เกิดวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๔๘๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากนั้นได้เข้าทำงานกับบริษัทสายการบินและการท่องเที่ยวหลายแห่ง ปัจจุบันดำเนินธุรกิจส่วนตัวทางค่านักนำเที่ยวไปต่างประเทศโดยเฉพาะ

ชีวิตทางก้านดนตรีของประทีปเริ่มต้นจากความสนใจในการขับร้องเพลงแบบได้ท์มิวสิกตั้งแต่อายุ ๑๔ ปี และเนื่องจากมีน้ำเสียงระดับเทเนอร์ จึงได้รับเชิญให้ร่วมขับร้องในงานแสดงคอนเสิร์ตต่าง ๆ เสมอนับตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ เป็นต้นมา ในรายการศิริราชคอนเสิร์ตจัดโดยนายแพทย์วรารุณ สุมาวงศ์ และในคอนเสิร์ตจัดโดยบางกอกโอเปร่าโซไซตี้ ในปี ๒๕๑๔ ประทีปได้รับทุนไปศึกษาทางก้านเสียงที่ UCLA สหรัฐอเมริกา และได้ร่วมขับร้องในวงโรเจอร์วากเนอร์ที่นครลอสแอนเจลิสด้วย การแสดงคอนเสิร์ตครั้งสุดท้ายในประเทศไทยคือขับร้องนำในเมดซายท์ของแซนเดิ้ล ภายใต้การอำนวยเพลงของซานส์ มอมเมอร์

ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประทีปได้เลือกศึกษาวิชาดนตรีร่วมไปด้วยในหลักสูตรครุศาสตร์ ซึ่งในระยะนั้นเพียงจะมีการก่อตั้งวิชานี้เป็นปีแรก และมีนักศึกษาแขนงดนตรีนี้อยู่เพียงคนเดียว คือเขาเท่านั้น ประทีปได้เรียนทฤษฎีทางดนตรีศาสตร์จาก ศาสตราจารย์ กัณธร สนิทวงศ์ และศาสตราจารย์พระเจนคุริยาภรณ์ เมื่อจบการศึกษาแล้ว ทางจุฬาลงกรณ์

ตามตำนาน และนิยายปรัมปรา จึงเป็นจุดกำเนิดของละครอย่างมโหฬารที่เรียกว่า โอเปร่า หรืออุปรากร ต่อมาก็ถึงยุค Impressionism, Expressionism และ Neoclassism ซึ่งในระหว่างนี้ก็มีการพัฒนาการแตกสาขาออกมาเป็นเพลงป๊อปป๊อปปี้ เพลงร็อก เพลง Underground ต่าง ๆ แต่ละสมัยนิยมก็มีลักษณะเฉพาะของตน บทเพลงที่นำมาบรรเลงในวันนี้ของผู้ประพันธ์ทั้ง ๔ ท่านนั้น มิได้เหมือนกันตามยุคต่าง ๆ ซึ่งท่านผู้ฟังจะสังเกตได้จากการบรรเลงในวันนี้

การซาบซึ้งกับความไพเราะของบทเพลงนั้น ผู้ฟังจะต้องฟังบ่อย ๆ ครั้นจนชินหู เพลงที่ฟังครั้งแรกแล้วประทับใจมีจำนวนไม่มาก การฟังเพลงบ่อย ๆ จะยิ่งทำให้รู้สึกว่บทเพลงนั้นไพเราะมากขึ้นตามความคุ้นเคย เพลงสากลสมัยใหม่ก็เช่นกัน เพลงที่ได้รับความนิยมแพร่หลายกันในปัจจุบันนี้ สาเหตุหนึ่งเนื่องด้วยการสื่อสารทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ทำให้ได้ยินได้เห็นได้ฟังกันซ้ำซากจนทำนองหรือเนื้อร้องติดหูติดปาก จากไม่น่านิยมจนเป็นที่นิยมกันก็มีอยู่มาก การเผยแพร่เช่นนี้บทเพลงคลาสสิกและบทเพลงไทยเดิมมีโอกาสได้น้อยกว่า และถ้าหากท่านมีโอกาสได้ฟังบทเพลงประเภทนี้บ่อย ๆ จำนวนผู้ที่นิยมชมชอบบทเพลงคลาสสิกและไทยเดิมน่าจะมีเพิ่มขึ้น ดังนั้น โปรดอย่าเพิ่งปฏิเสธดนตรีประเภทนี้ก่อนจะตัดสินใจว่าเพลงลักษณะนี้ไม่เหมาะกับท่าน ได้โปรดใช้เวลาช่วยตัดสินใจ และขอได้โปรดอย่าเข้าใจผิดว่าฟังเพลงคลาสสิกแล้วจะต้องนึกภาพติดต่อกันได้เหมือนภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือ เราฟังความไพเราะของท่วงทำนอง บรรยายภาพของเสียงเพลง ซึ่งจะมีส่วนคลบกันจิตใจให้เกิดจินตนาการขึ้นมาหรือไม่ก็ได้ นั่นอีกต่อหนึ่ง

บทเพลง Absolute music บางเพลง ผู้ฟังเกิดอารมณ์ร่วมเข้าใจตรงกันโดยที่ผู้ประพันธ์ไม่ได้กำหนดให้ไว้ ถึงกับปัจจุบันนี้มีผู้ตั้งชื่อเพลงนั้นจนเป็นที่รู้จักคุ้นเคยกันดี เช่นบทเพลง Moonlight Sonata ซึ่งเป็นบทเพลงบรรเลงปียานโนเดี่ยวของบีโธเฟิน

ดนตรีเป็นอาหารใจซึ่งมีหลายประเภท อาหารกายที่เสพกันทางปากก็มีนับจำนวนชนิดไม่ถ้วน ถ้าท่านรับประทานได้ทั้งเนื้ออย่างนุ่ม และทั้งรสเผ็ดร้อน ทดลองชิมดนตรีประเภทคลาสสิกดูบ้างถ้าท่านมีดนตรีประเภทอื่นอยู่ในหัวใจของท่านบ้างแล้ว

วรารุณ สุมาวงศ์

บทเพลงบรรเลงด้วยเครื่องสายสี่ชนิด

STRING QUARTET IN D MINOR (DANCE SUITE)

ประพันธ์โดย ประทีป อรุณมตะ

หลังจากได้ศึกษาวิชาทฤษฎีดนตรีจากศาสตราจารย์กำธร สนิทวงศ์ และศาสตราจารย์พระเจนศรียางค์เป็นเวลา ๑ ปีเต็ม ประทีปก็ได้ประพันธ์เพลงขึ้น ซึ่งเป็นบทเพลงสำหรับบรรเลงด้วยเครื่องสายสี่ชนิด ได้แก่ ไวโอลิน วิโอล่า เชลโล และเบสส์ และประพันธ์เสร็จสมบูรณ์ในขณะที่ยังทำงานอยู่กับสายการบินแพนแอมในเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๐๗

บทเพลงแบ่งออกเป็น ๔ กระบวนดังนี้

- กระบวนที่ ๑ โหมโรงด้วยบทนำ ๒๐ ห้องในจังหวะช้า แล้วต่อกับทำนองเอกในลักษณะที่สง่า และทำนองรองในจังหวะค่อนข้างเร็ว ติดตามด้วยทำนองขยายซึ่งประกอบด้วยโน้ตเชบัต ๒ ชั้นวิ่งไล่กันอย่างมีชีวิตชีวา แล้วย้อนกลับไปหาทำนองเอกอีกครั้งก่อนจบลงด้วยบทต่อท้ายสั้น ๆ
- กระบวนที่ ๒ เริ่มด้วยเชลโลบรรเลงทำนองเอกในจังหวะช้าแบบลีลาเพลงขับร้อง เพลงท่อนนี้ประพันธ์ในรูปแบบ ABA ธรรมชาติ โดยมีท่อน B บรรเลงทำนองซ้ำซากโดยเครื่องดนตรีบรรเลงสลับกัน
- กระบวนที่ ๓ เริ่มต้นด้วยทำนองรุนแรงเร่าร้อนในจังหวะเร็วปานกลางในลักษณะของเพลงเต้นรำแบบคลาสสิก ตามด้วย Trio ซึ่งเป็นการขยายเมโลดี้ของทำนองเอกในรูปแบบของ Variation ๓ ท่อน และจบลงด้วยทำนองเอกที่เร่าร้อนว่าเร็วกว่าอีกครั้ง
- กระบวนที่ ๔ เริ่มด้วยเพลงเต้นรำอันสุนทรในจังหวะค่อนข้างเร็ว ในรูปแบบ Rondo คือ ABACA และบทต่อท้าย เป็นการสรุปบทเพลง DANCE SUITE ซึ่งเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนานอย่างเต็มที่

นางลักษณ์ ประสพสุข

ผู้ประพันธ์บทเพลง

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิตเกียรตินิยมอันดับ ๑ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๑ หลังจากนั้น ๒ ปีได้รับทุนจากมหาวิทยาลัย Brigham Young สหรัฐอเมริกา โดยผ่านทางกระทรวงศึกษาธิการ ไปศึกษาวิชาดนตรีด้านการประพันธ์เพลงในระดับปริญญาโทเป็นเวลา ๒ ปี ปัจจุบันรับราชการเป็นอาจารย์สอนวิชาดนตรีและภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

นางลักษณ์ได้ประพันธ์บทเพลงประเภทกลาสสิกตะวันตกไว้ได้แก่ ซิมโฟนีหมายเลข ๑ และบทเพลงประเภทแซมเบอร์มิวสิก สำหรับบรรเลงด้วยเครื่องเป่าลมไม้ ๕ ชิ้น นอกจากนี้มีบทเพลงสั้นๆ สำหรับเปียโน พิณฝรั่ง และเครื่องเป่าต่างๆ

ซิมโฟนีหมายเลข ๑

ประพันธ์โดย นงลักษณ์ ประสพสุข

ลักษณะการประพันธ์ซิมโฟนีบทนี้โดยทั่วไปเป็นการผสมผสานลักษณะและสำเนียงดนตรีแบบไทยเข้ากับดนตรีตะวันตก เพลงซิมโฟนีบทนี้มี ๓ ท่อน หรือ ๓ กระบวนซึ่งจะบรรเลงในจังหวะปานกลาง ช้า และเร็วตามลำดับ และในแต่ละท่อนหรือแต่ละกระบวนมีการเปลี่ยนจังหวะบ่อยครั้ง ท่อนแรกให้บรรยากาศในช่วงเวลาต่างๆ ของวัน เนื่องจากเวลาผ่านไปเรื่อยไม่ย้อนกลับ ทำนองต่างๆ จึงไม่ทวนซ้ำ ท่อนที่สองประพันธ์ขึ้นในรูปแบบ ABA โดยมีท่อนนำสั้นๆ ก่อนที่บีโโบจะบรรเลงทำนองหลักของท่อนนี้ โดยทั่วไปจังหวะจะค่อนข้างช้า และลักษณะของดนตรีในท่อนนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของทำนองแต่ละแนว ท่อนสุดท้ายประกอบด้วยการทำนองในจังหวะที่เร็วพอประมาณ โครงสร้างแบบโซนาตาฟอร์ม ซึ่งคือการเสนอทำนองหลัก ๒ ทำนองบรรเลงตามลำดับกัน แล้วจึงนำทำนองทั้งสองนั้นมาพลิกแพลงก่อนที่จะย้อนกลับไปบรรเลงทำนองหลักทั้งสองนั้นอีก ทำนองหลักจะดำเนินโดยเครื่องสายและเครื่องเป่าลมไม้ ในช่วงที่พลิกแพลงทำนองหลักนั้น เครื่องเป่าลมไม้จะเสนอทำนองใหม่ควบคู่ไปกับทำนองหลักซึ่งถูกแยกเป็นวลีสั้นๆ ในตอนท้ายของท่อนนี้ทำนองจากกระบวนแรกช่วงหนึ่งถูกนำกลับมาเสนออีกครั้งหนึ่งก่อนจะถึงช่วงดนตรีบรรเลงทำนองหลักทวนซ้ำ การประสานเสียงของเพลงนี้ใช้ทั้งคอร์ดที่สร้างจากขั้นคู่ 3 และขั้นคู่ ๔

จะฟังเพลงคลาสสิกกันอย่างไร ?

เราจำแนกบทเพลงของดนตรีตะวันตกออกไปได้เป็น ๒ รูปแบบ ประเภทแรกคือ บทเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีล้วน (instrumental music) ซึ่งยังแบ่งออกไปได้อีกเป็น Absolute music หรือดนตรีบริสุทธิ์ไม่มีเรื่องราว และ Programme music หรือดนตรีที่ผู้ประพันธ์กำหนดจินตนาการไว้ ประเภทที่สองคือบทเพลงขับร้อง การแสดงดนตรีในวันนี้เป็นการบรรเลงบทเพลงด้วยเครื่องดนตรีล้วนทั้งหมด

ดนตรีประเภท Absolute music ได้แก่บทเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้นตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามการสร้างสรรค์ของผู้ประพันธ์เท่านั้น ผู้ฟังถ่ายทอดจินตนาการณ์ของผู้ประพันธ์เพียงความไพเราะของท่วงทำนอง ความกลมกลืนของเสียงประสานจากกลุ่มเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ชื่อของบทเพลงชนิดนี้จะบอกประเภทหรือรูปแบบการประพันธ์ให้รู้กัน เช่น ซิมโฟนีหมายถึงบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับวงดุริยางค์สากลบรรเลงทั้งวงด้วยทุกกลุ่มของเครื่องดนตรีอันได้แก่ กลุ่มเครื่องสาย กลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ กลุ่มเครื่องทองเหลือง และกลุ่มเครื่องตี แต่ละประเภทของเครื่องดนตรีบรรเลงสลับกัน หรือคลอไปด้วยกันตามที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้ เนื่องด้วยบทเพลงคลาสสิกส่วนใหญ่จะเป็นเพลงเถาหรือเพลงชุด นั่นคือมีหลายเพลงหรือหลายท่อนรวมกันอยู่ในบทเพลงเดียวกัน รูปแบบที่นิยมกันมี ๔ ท่อน แต่ละท่อนมีความเร็วช้าต่างกัน เพลงคลาสสิกแต่ละเพลงจึงค่อนข้างยาว เพราะแต่ละท่อนใช้เวลาอย่างน้อย ๕-๖ นาที แต่ละเพลงคลาสสิกจึงใช้เวลาบรรเลง ๒๐ ถึง ๓๐ นาที รูปแบบการประพันธ์บทเพลงซิมโฟนีที่กำหนดไว้แต่โบราณส่วนใหญ่จะเป็นไปตามรูปแบบการประพันธ์เพลงโซนาต้า ซึ่งเป็นเพลงที่ประพันธ์ให้เครื่องดนตรีบรรเลงเดี่ยว หรือประกอบกันระหว่างเครื่องดนตรีที่บรรเลงทำนอง เช่นไวโอลิน และเครื่องดนตรีที่คลอประกอบ เช่นเปียโน เป็นต้น บทเพลงโซนาต้าเป็นที่นิยมและมีกำเนิดมาก่อนบทเพลงประเภทอื่นทั้งหมด จนเมื่อมีวิวัฒนาการของดนตรีมาเป็นบทเพลงซิมโฟนี จึงรับหลักการประพันธ์หรือรูปแบบมาใช้ด้วย ส่วนใหญ่แล้วซิมโฟนีจึงประกอบด้วยเพลงย่อย ๔ ท่อน แต่ละท่อนเรียกว่า movement ท่อนแรกส่วนใหญ่จะค่อนข้างเร็ว ท่อนที่สองเป็นเพลงช้าทำนองอ่อนหวานฟังง่ายกว่าท่อนอื่น จึงเป็นท่อน

ที่ผู้ฝึกหัดฟังบทเพลงคลาสสิกควรจะต้องเลือกฟังก่อนและมากกว่าท่อนอื่น ท่อนที่ ๓ ส่วนใหญ่จะเป็นทำนองสนุกสนาน และท่อนสุดท้ายจะมีจังหวะเร็วคึกคัก อย่างไรก็ตาม ได้มีนักแต่งที่วางลักษณะของบทเพลงผิดแผกออกไปได้บ้าง เช่นอาจจะเพิ่มเป็น ๕ ท่อน หรือมีเพียง ๓ ท่อนอย่างผลงานของคุณงลักษณ์ ประสพสุขในวันนี้ แต่ท่อนที่คงลักษณะเดิมไว้เป็นส่วนใหญ่คือท่อนที่สอง ซึ่งจะมีจังหวะช้ากว่าท่อนอื่นเสมอ

String Quartet in D minor ของคุณประทีป อรุณามตะนั้น ชื่อก็บอกประเภทของบทเพลงที่บ่งไว้ว่าผู้ประพันธ์กำหนดให้กลุ่มเครื่องสาย ๔ ชนิด บรรเลง ได้แก่ซอไวโอลิน ซอวิโอล่า ซอเชลโล และเบสส์ โดยได้ประพันธ์ขึ้นในระบอบความสูงต่ำของเสียงดนตรีตามบันไดเสียง D minor ซึ่งสำหรับผู้ฟังแล้ว สิ่งนี้ไม่จำเป็นเลย เพราะผู้ฟังจะฟังแต่เสียงดนตรีที่บรรเลงออกมาเท่านั้น เพลงชนิดนี้จะประพันธ์ตามรูปแบบฉบับของเพลงโซนาต้าเช่นกัน เพลงนี้จึงประกอบด้วยเพลงย่อย ๔ ท่อนตามลักษณะเพลงโซนาต้าแท้ดั้งเดิม ส่วนแต่ละท่อนหรือ movement ที่มีชื่อภาษาอิตาเลียนกำกับไว้นั้น เป็นการบอกให้ผู้ฟังที่เข้าใจภาษาดนตรีรู้ว่า ท่อนที่จะบรรเลงนั้นมีความเร็วช้าประการใด เช่นเดียวกันกับบทเพลงสมัยใหม่ที่กำกับจังหวะไว้ว่า จังหวะวอลท์ซ หรือจังหวะร็อก ผู้ที่คุ้นเคยกับจังหวะเหล่านี้ก็จะรู้ทันทีว่า เพลงจังหวะวอลท์ซนั้นช้ากว่าจังหวะร็อก การที่ใช้เป็นภาษาอิตาเลียนนั้นเป็นเพราะความนิยมที่สืบเนื่องกันมาแต่โบราณ เหมือนกันกับภาษาอังกฤษที่นิยมใช้กันอยู่ในทุกวันนี้ ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับชื่อและลักษณะของบทเพลงคลาสสิก จึงเข็ดขยาดตั้งแต่แรกเห็นชื่อเพลงก่อนที่จะได้ฟังเพลงเสียแล้ว จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่คนส่วนใหญ่ทั่วไปปฏิเสธเพลงคลาสสิกเสียตั้งแต่ยังไม่เคยได้ฟัง

ส่วนบทเพลงประเภทโปรแกรมมัตสิกส์นั้น เป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์กำหนดจินตนาการของตนแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นบทเพลง โดยสร้างสรรค์ให้เกิดบรรยากาศตามลักษณะที่ตนเองกำหนดไว้ และตั้งชื่อบทเพลงตามจินตนาการที่สร้างขึ้นไว้เพื่อให้ผู้ฟังได้รับทราบและสร้างจินตนาการสอดคล้องร่วมไปด้วยกันกับผู้แต่ง ซึ่งเป็นไปได้มากน้อยตามความซาบซึ้งของผู้ฟังแต่ละคน จินตนาการของผู้ประพันธ์นั้นอาจมาจากอิทธิพลแรงบันดาลใจของผู้ประพันธ์เอง ซึ่งมักจะบอกถึงอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ หรือได้อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น ทะเล บัวเขาลำเนาไพร ธรรมชาติต่าง ๆ แสงอาทิตย์ แสงจันทร์ สถานที่ต่าง ๆ เหล่านี้

เป็นต้น ชื่อของบทเพลงจากจินตนาการเหล่านี้จึงมักกับอยู่ด้วยเสมอร่วมกับชื่อของเพลงตามแบบฉบับที่ประพันธ์ไว้ เช่น ซิมโฟนีหมายเลข ๖ ของบีโธเฟน ซึ่งมีชื่อตามโปรแกรมมิวสิกส์ว่า Pastoral Symphony เพราะบรรยายถึงธรรมชาติและบรรยากาศในชนบท หรือเพลง La Mer ของ Debussy ซึ่งเป็นบทเพลงที่บรรยายถึงท้องทะเลเป็นต้น แต่ผู้ฟังจะฟังแล้วเกิดจินตนาการของธรรมชาติอย่างไร ท้องทะเลสงบหรือปั่นป่วนแค่ไหน นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งตามภูมิหลังของผู้ฟังแต่ละคน เพราะบทเพลงไม่ใช่หนังสือที่จะให้เข้าใจได้ทบทวนทุกตอนจากการอ่านคำบรรยาย การฟังเพลงคือการฟังสรุปบรรยากาศของเสียงดนตรีที่รวมกันออกมาให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ร่วมกันเท่านั้น ความรู้สึกสอดคล้องตามบทเพลงโปรแกรมมิวสิกส์ชนิดนี้จึงแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และตามความซาบซึ้งของผู้ฟังแต่ละท่าน อาจเปรียบเทียบบทเพลงขับร้องสมัยใหม่ว่าเป็นเพลงโปรแกรมมิวสิกส์ได้ โดยที่ผู้ประพันธ์กำหนดชื่อเพลงและเนื้อร้องไว้ให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ร่วมกัน ผู้ที่ฟังบทเพลงเศร้าเช่นเพลง 'ถ้าวันนี้ยังมีเขาอยู่' ของคุณทวีพงษ์ มณีนิล ผู้ล่วงลับไปแล้ว ย่อมจะไม่เกิดอารมณ์สนุกสนานว่าเรingersอยากเต้นอยากรำเหมือนเช่นฟังเพลง 'ร่ำวงสาวบ้านไถ่' ของคณะสุนทราภรณ์เป็นแน่

บทเพลงซึ่งนำมาบรรเลงในวันนี้ที่มีลักษณะของโปรแกรมมิวสิกส์ คือเพลง Siamese Suite ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ซึ่งมี ๔ ท่อน แต่ละท่อนท่านผู้ประพันธ์ได้กำหนดบรรยากาศของเรื่องราวไว้แล้วว่าบรรยายถึงอะไร และบทเพลง Thai Picturesque Suite จากการเรียบเรียงบทเพลงไทยเดิมโดยคุณวิชัย อังอัมพร ก็สะท้อนให้ผู้ฟังเข้าใจบรรยากาศของท้องถิ่นในประเทศไทยแถบต่างๆ

วิวัฒนาการของดนตรีตะวันตกนั้นเริ่มมีมาจากบทเพลงขับร้องทางศาสนาคริสต์ก่อน บทเพลงสำหรับบรรเลงด้วยเครื่องดนตรี เนื่องจากศาสนาคริสต์มีอิทธิพลต่อวงการศิลปะมาแต่โบราณ จึงไม่น่าประหลาดใจที่มีบทเพลงขับร้องเกี่ยวกับศาสนาคริสต์มากมาย และมีอิทธิพลสืบเนื่องมาจนถึงบทเพลงสำหรับเทศกาลคริสต์มาสที่คุ้นหูกันในปัจจุบัน จากเพลงขับร้องได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงจัดได้เป็นหลายยุคหลายสมัย นับจาก Baroque, Classic, Romantic ซึ่งในยุคนี้อิทธิพลของศาสนาต่อวงการดนตรีเริ่มสร้างคลาสิกเป็นลำดับ บทเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีฟู่เฟื่องมากขึ้น และขณะเดียวกันศิลปินซึ่งถูกตีกรอบให้ประพันธ์บทเพลงขับร้องเรื่องราวทางศาสนา ก็มีอิสระจึงเกิดวิวัฒนาการเปลี่ยนมาเป็นประพันธ์บทเพลงเล่าเรื่องราวต่างๆ

ตามตำนาน และนิยายปรัมปรา จึงเป็นจุดกำเนิดของละครร้องอย่างมโหฬารที่เรียกว่า โอเปร่า หรืออุปรากร ต่อมาก็ดึงยุค Impressionism, Expressionism และ Neoclassism ซึ่งในระหว่างนี้ก็มีวิวัฒนาการแตกสาขาออกมาเป็นเพลงป๊อปป๊อปปี้ เพลงร็อก เพลง Underground ต่าง ๆ แต่ละสมัยนิยมก็มีลักษณะเฉพาะของตน บทเพลงที่นำมาบรรเลงในวันนี้ของผู้ประพันธ์ทั้ง ๔ ท่านนั้น มิได้เหมือนกันตามยุคต่าง ๆ ซึ่งท่านผู้ฟังจะสังเกตได้จากการบรรเลงในวันนี้

การซาบซึ้งกับความไพเราะของบทเพลงนั้น ผู้ฟังจะต้องฟังบ่อย ๆ ครั้นจนชินหู เพลงที่ฟังครั้งแรกแล้วประทับใจมีจำนวนไม่มาก การฟังเพลงบ่อย ๆ จะยิ่งทำให้รู้สึกว่าบทเพลงนั้นไพเราะมากขึ้นตามความคุ้นเคย เพลงสากลสมัยใหม่ก็เช่นกัน เพลงที่ได้รับความนิยมแพร่หลายกันในปัจจุบันนี้ สาเหตุหนึ่งเนื่องด้วยการสื่อสารทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ทำให้ได้ยินได้เห็นได้ฟังกันซ้ำซากจนทำนองหรือเนื้อร้องติดหูติดปาก จากไม่น่านิยมจนเป็นที่นิยมกันก็มีอยู่มาก การเผยแพร่เช่นนี้บทเพลงคลาสสิกและบทเพลงไทยเดิมมีโอกาสได้น้อยกว่า และถ้าหากท่านมีโอกาสได้ฟังบทเพลงประเภทนี้บ่อย ๆ จำนวนผู้ที่นิยมชมชอบบทเพลงคลาสสิกและไทยเดิมน่าจะมีเพิ่มขึ้น ดังนั้น โปรดอย่าเพิ่งปฏิเสธดนตรีประเภทนี้ก่อนจะตัดสินใจว่าเพลงลักษณะนี้ไม่เหมาะกับท่าน ได้โปรดให้เวลาช่วยตัดสินใจ และขอได้โปรดอย่าเข้าใจผิดว่าฟังเพลงคลาสสิกแล้วจะต้องนึกภาพติดต่อกันได้เหมือนภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือ เราฟังความไพเราะของท่วงทำนอง บรรยากาศของเสียงเพลง ซึ่งจะมีส่วนคลบกันคลอใจให้เกิดจินตนาการขึ้นมาหรือไม่ก็ได้นั้นอีกต่อหนึ่ง

บทเพลง Absolute music บางเพลง ผู้ฟังเกิดอารมณ์ร่วมเข้าใจตรงกันโดยที่ผู้ประพันธ์ไม่ได้กำหนดให้ไว้ ถึงกับปัจจุบันนี้ผู้ตั้งชื่อเพลงนั้นจนเป็นที่รู้จักคุ้นเคยกันดี เช่นบทเพลง Moonlight Sonata ซึ่งเป็นบทเพลงบรรเลงเปียโนเดี่ยวของบีโธเฟิน

ดนตรีเป็นอาหารใจซึ่งมีหลายประเภท อาหารกายที่เสพยาพิษทางปากก็มีนับจำนวนชนิดไม่ถ้วน ถ้าท่านรับประทานได้ทั้งนี้อย่างน้ำตก และทั้งสตั๊กเนื้อสัน ทดลองชิมดนตรีประเภทคลาสสิกดูบ้างถ้าท่านมีดนตรีประเภทอื่นอยู่ในหัวใจของท่านบ้างแล้ว

วรารุณ สุมาวงค์

แม่ศรีเรือนแม่ศรีเรือน
 สันถรณ์พยับนิตได้ เก็บหอมเพื่อไว้ตยั้ง

ธนาคารนคร ขอยกย่องแม่ศรีเรือน

ธนาคารนคร ขอชื่นชมแม่ศรีเรือน
 ผู้ที่ทุ่มเทเวลาและแรงกายแรงใจ ในการดูแล
 อบรมสั่งสอนลูกๆ ให้เป็นคนดี มีวินัย
 มีสติ และมีความรับผิดชอบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้
 จะเป็นรากฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต
 ของลูกๆ ในอนาคตได้เป็นอย่างดี
 ธนาคารนคร ขอเป็นกำลังใจให้แม่ศรีเรือน
 ทุกคน ในการทำหน้าที่อันสำคัญนี้

บริษัท อีซีซี จำกัด
 ธนาคารเพื่อการออม

THE ASSOCIATION OF THAI COMPOSERS
AND
THE BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA

proudly present

THE FIRST CLASSICAL CONCERT
BY THAI COMPOSERS

conducted by
VEERAPHAN VAWKLANG

NATIONAL THEATRE
FRIDAY, NOVEMBER 11, 8.00 P.M.

The Association of Thai Composers would like to express thanks and appreciation to The Bangkok Symphony Orchestra, The Bangkok Metropolitan Bank Ltd. and to The Thai Finance and Securities Company Ltd. for the generous supports which helped to make "THE FIRST CLASSICAL CONCERT BY THAI COMPOSERS" possible.

THE ASSOCIATION OF THAI COMPOSERS

and

THE BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA

under the Royal Patronage of H.R.H. Crown Prince Vajiralongkorn

proudly present

THE FIRST CLASSICAL CONCERT BY THAI COMPOSERS

Conductor : *Veeraphan Vawklang*

Concertmaster : *Dr. Win Chaiyabhat*

PROGRAMME

1. *Siamese Suite*

composed by *Prasidh Silapabanleng*

Moon Over The Temple

In The Grand Palace

Siamese Lament

In Bangkok's China Town

2. *Thai Picturesque Suite*

orchestrated by *Vichai Ung Umporn*

The northern part

- Lao Lampang

The central part

- Bahng Bai

The northeastern part

- Ramwong

The southern part

- Yoh - slum

INTERVAL

3. *String Quartet in D minor* (Dance Suite) composed by *Prateep Arunamata*

First movement

- Andante, Allegro non troppo

Second movement

- Andante cantabile

Third movement

- Allegro moderato con brio

Fourth movement

- Allegro ma non troppo

4. *Symphony No. 1*

composed by *Nonglak Prasopsook*

First movement

- Moderato

Second Movement

- Andante

Third movement

- Allegro

SPONSORED BY THE BANGKOK METROPOLITAN BANK LTD.

AND THE THAI FINANCE AND SECURITIES COMPANY LTD.

MEMBERS OF THE BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA

Resident Conductor : *Veeraphan Vawklang*

VIOLINS

Dr. Win Chaiyabhat (concertmaster)

Manoj Boonpatranon

Alice Compaigh

Noraart Chanklam

Sumit Kaewklom

Narong Khanthong

Panom Klahan

Seetalla Klinchan

Lois Lian

Sanare Lookchan

Jit Meeto

Prakob Mokrapongse

Sittichai Pengcharoen

Patchara Poomchai

Poj Preecha

Saja Thamangkij

Kanya Ruangurai

Jeff Stanford

VIOLAS

Sutin Srinarong (principal)

Chaiwat Buranamanus

Tavin Chayapivat

Veerachai Keawkong

Kiti Muangpun

Malee Petpradaup

Somkiat Sriklam

VIOLINCELLOS

Pok Savarsupapon (principal)

Trakoon Boonsarng

Malee Hemmaraj

Tewet Mingkawan

Prachuab Panthumchinda

Samran Petpeng

Kittikun Sodparasert

Smatcha Srivaranon

DOUBLE BASSES

Prayong Thavorasakdidamrong

Prajin Pensawang

Somphol Arnchaiya

Chalerm Mollakun

Preecha Roddej

FLUTES

Boonmee Vajjaviput

Narin Chonlatanon

Shirley Rivers

OBOES

Channarong Daengkoon

Jongluck Keawsrikasem

CLARINETS

Panom Waipanya

Nikhom Pongchai

BASSOONS

Rangsee Tabtimtong (principal)

Kwanmuang Boonsomvang

HORNS

Tongjue Padermrod

Somjai Mahalapee

Vicharn Chinhavirojphaisarn

Karyn Quandt

Chavalit Vareevanit

TRUMPETS

Manut Niamnum

Vichai Phandermwongse

TROMBONES

Pairoj Meeto

Sayan Sukdoug

Sompongse Jornsai

PERCUSSION

Sanan Yartmee

Suwit Sovan

HARPS

Lieve v. Oudheusden

The list of Thai composers and arrangers of Western classical music from the past to present.

1. Prince Boripat (1881 – 1944)
2. Phra Jainduriyang (1883 – 1968)
3. M.R. Seni Pramoj
- * 4. Prasidh Silapabanleng
5. M.L. Usni Pramoj
6. Piyabhand Snidvongs
7. Chuchart Pitaksakorn
8. Somtao Sujaritkul
9. Dnu Huntrakul
10. Veeraphan Vawklang
11. Nop Soatipan
12. Dr. Visnudhep Silapabanleng
- * 13. Prateep Arunamata
- * 14. Nonglak Prasopsook
- * 15. Vichai Ung Umporn
- * 16. Pympatipan Pungdhamajit

* *No public performance in Thailand*

THE FIRST CLASSICAL CONCERT BY THAI COMPOSERS

Western music was first introduced to Thailand in the reign of King Rama the Fourth, about 130 years ago. It was the desire of the King to train all soldiers marching with western music tempo that led to the organization of a brass band, which was later expanded to become a military band. During the reign of Rama VI in 1912, a symphony orchestra was founded by the King and gradually developed to the extent that it was capable of performing Pietro Mascagni's opera, *Cavalleria Rusticana*, for the first time in Thailand in 1920.

Both musicians and instruments were strongly patronized and extended to its height in the reign of Rama VII. With rapid progress a symphony concert was held in 1927 under the direction of Phra Jainduriyang. It was then widely recognized by foreign musical critics as the best of its kind in the Far East region acclaiming its pride towards the entire period.

After the change from absolute monarchy to democracy in 1932, western classical music declined to its lowest activities due to lack of national support. However in 1943 it was revived by Phraya Anumanrajadhon, Director-General of the Fine Arts Department, who summoned Phra Jainduriyang, just retired, to direct its symphony orchestra with an official policy of holding performances at least once or twice a year.

At present, besides from the Fine Arts Department, there are symphony orchestras from the Army, the Navy, the Air Force and the Police Department which all members are government officials. In 1957 a group of musicians headed by M.L. Usni Pramroj had gathered and lighted up the Pro Musica Orchestra which unfortunately disintegrated after nearly twenty years of performance though classical

music lovers gave so much admiration. After that the television concert organized by Colonel Chuchart Pitaksakorn and later the Srinakorn Concert—a TV Wednesday night program, sponsored by the Bangkok Metropolitan Bank Ltd. shared its tribute to classical music for a few years.

In 1982, The Bangkok Symphony Orchestra Guild under The Royal Patronage of H.R.H. The Crown Prince of Thailand was organized with Mr. Udane Tejapaibul as the chairman of the committee. In early 1983 The Siam Philharmonic Orchestra was organized and presented a concert with Dr. Pratak Prateeprasen as conductor. In addition to the BSO second season contribution to classical music we are here tonight to witness the first performance of some original music composed by contemporary Thai musicians.

In the past all classical concerts held in Bangkok have been performances of renowned classical masterpieces by foreign composers with very little room for classical pieces by Thai composers. In order to fulfill the lack of support and encouragement, the Association of Thai Composers has taken up this task for the first time in history to proudly present these original works by Thai composers with the hope that one day they may become national or even international properties. The Association will not allow history to repeat itself when famous composers were unable to admire the success of their own creation while still alive.

Varavudh Sumawong

President

The Association of Thai Composers

VARAVUDH SUMAWONG

M.D., M.Sc. in Med. (Penna)

President

The Association of Thai Composers

Varavudh Sumawong or Wara Worawej under his musical composer name, is a physician specializing in Obstetrics and Gynecology. He is to-day an Associate Professor at the Ramathibodi Hospital and Medical School, Mahidol University.

Wara Worawej used to study the piano as well as the cello. His musical lessons were interrupted when he pursued his medical degree course.

He is one of the famous Thai composers and has been producing hit after hit. To date 200 of his songs have been recorded.

He started as musical composer from his first song in 1965 but not until 1970 that his songs were released to the public. In 1971 his record 'Forbidden Love' was the best seller in Thailand. In 1978, he received Thailand's Best Lyrics Award and the Best Melody Award in 1979 and again in 1983. His composition 'The Poor Has No Right' was also selected as the best creative song in 1983.

His works which have been selected to participate in the musical festivals abroad were 'Yearning For Love' for the Seoul Song Festival in South Korea, and 'Sud Ngao' or 'Alone' for the First Asean Song Festival in Malaysia in 1981.

VEERAPHAN VAWKLANG

L. R. A. M., L. T. C. L.

Conductor

In 1957, Veeraphan Vawklang began to study music at the Royal Thai Navy School of Music, majoring in violin. In 1961, he took the examination of Trinity College of Music, London, given at Chulalongkorn University, earning an honors degree in music.

Recognizing his talent, the Royal Thai Navy sent him in 1965 to study at the Royal Marine School of Music in England where he completed the bandmaster course. He then studied at the Royal Academy of Music in London, majoring in violin and conducting, with pianoforte as his minor. While a student at the Royal Academy, he won the Harry Fargeon Award. In his second year he was chosen to conduct in the Academy's concert series.

He graduated in 1970 and returned to Bangkok to serve as the first professionally trained permanent conductor of the orchestra of the Royal Thai Navy Music Department. During the years 1970–1973, Veeraphan conducted many public concerts in Bangkok, including the Red Cross Benefit Concerts. He also served as assistant conductor and concertmaster of the Pro Musica and shared conducting the Pro Musica with M. L. Usni Pramoj after Hans Mommer left Bangkok.

In 1973, Veeraphan received the Deutscher Akademischer Austauschdienst scholarship to study conducting at the Musik Hochschule in Köln, West Germany, with Professor Volker Wangenheim. He returned to Bangkok to continue serving as conductor of the orchestra of the Royal Thai Navy, and to teach a new generation of Thai violinists.

Dr. WIN CHAIYABHAT

Concertmaster

At the age of nine, Win Chaiyabhat began to study violin with Acharn Sangiam Boonsonti, Acharn May Eurfiar and Acharn Methee Yeampeka at Vajiravudh College in Bangkok. At sixteen, he became the concertmaster and conductor of the school's orchestra.

After graduation, he received a scholarship to study engineering physics at the University of Maine at Orono in the U.S. There he continued studying the violin, working with Clayton Hare, Dr. Isaac Ostrow and Dr. Carol Lieberman, and served as the concertmaster of the University Symphony. He also played professionally, performing with the Bangor Symphony Orchestra under the direction of Peter Ré for six years. He was a member of the New Brunswick and Saint John Opera Orchestras, and was the concertmaster of the Bangor Community Theatre orchestra and the Bangor Philharmonic Opera.

In 1972, Win returned briefly to Bangkok where he and M.L. Usni Pramoj performed the Bach and Vivaldi double concerti with the Pro Musica Orchestra under the direction of Hans G mommer.

After completing his master's degree, Win received a fellowship to study at Boston University. In Boston, he joined the Boston University Orchestra, under the direction of Joseph Silverstien, the Boston University Opera Orchestra and the Quincy Symphony Orchestra.

He later became the concertmaster of the Boston Light Opera Company Orchestra. He was also chosen to play at the Newport Music Festival, in Newport, Rhode Island, in the world premiere performance and Library of Congress recording of Stephen Lano's Chamber Symphony

Completing his doctoral studies, he returned to Bangkok where he now lives. He was the concertmaster of the Bangkok Music Society's production of *The Merry Widow* in which his wife, Nancy, sang the role of Valencienne.

Win is an engineer and the assistant director of the corporate planning division of the Petroleum Authority of Thailand.

PRASIDH SILAPABANLENG

Composer

Prasidh Silapabanleng, son of late Luang Praditpairoe, famous music instructor and composer in the past, was born in 1912. Along with his first piano lesson he studied western rudiments of music at Vitayasakol Night School which was the first private institute directed by Phra Jainduriyang. In 1934, after studying one year at Thammasart University, music had inspired him to further his study at Imperial Academy of Music, Gei-Dai University in Tokyo, majoring in composition and conducting.

In 1938 he received a degree in music and returned to Thailand working as an official attached to Western Music Division, the Academy of Fine Arts. He was summoned by the government to be Japanese interpreter during the Second World War and, at postwar, he was music instructor for some colleges as well as giving private lessons.

He then established his own drama group with 'Phakavali' as his inaugural play staging on many theatres until the replacement of western movies that the group has been reformed to become a Thai cultural show for incoming tourists ever since.

Phakavali International L.P. reached its worldwide recognition by invitations to perform in many countries in Europe and USA especially the performance at the United Nations on Human's Right Day.

Mr. Prasidh had attended the Music Conference Meeting organized by UNESCO in Paris and the Southeast Asian Music Conference held in Manila where this 'Siamese Suite' was first performed in 1955.

Siamese Suite

composed by

Prasidh Silapabanleng

About thirty years ago Mr. Kasem Suwongs came to visit me with news of music composition competition established by the Queen Elizabeth Institute of Belgium to be held in Brussels. He suggested me to enter the competition in the name of Thailand. I hesitated because there were only 20 days before the deadline but he constantly urged me about the prestige of my country so I finally decided to try. However, due to the performing time was limited not to exceed 15 minutes, I had to select from many short pieces and, by the assistance of Mr. Kasem in copying the musical score, 'Siamese Suite' was successfully summed up by four different episodes as below.

1. Moon Over The Temples
2. In The Grand Palace
3. Siamese Lament
4. In Bangkok's China Town

The first episode was composed during the last examination in Academy of Music in Tokyo and the second was finished while working with the Academy of Fine Arts. The third was composed during the time I was summoned to be Japanese interpreter for four years during the last World War, experiencing numerous pitiful sorrows and cruelties. The last episode was derived from Sod Kuramarohit's 'CHINESE LIBERATION GROUP', a stage play performing by 'Phakavali' at Chalermthai Theatre.

Finally at hasty speed I had finished it in time and handed personally to the Ambassador of Belgium Embassy on the very last day.

The Siamese Suite was first performed by the Manila Symphony Orchestra in Manila when I was invited to attend the Southeast Asian Music Conference sponsored by UNESCO in 1955 and has never been played ever since even in Thailand.

VICHAI UNG-UMPORN

Composer

After obtaining Bachelor Degree in Commerce from the University of Thammasart, Vichai spent most of his life in music. He specializes in alto saxophone, soprano saxophone and flute. Later he studied musical arrangement from the Siam Kolkarn School of Music. From the year 1970 he began to arrange music for Wara Worawej and later he has done musical works for several Thai films and has also composed some popular songs. Wara Worawej recognized Vichai's ability for classical orchestration, he therefore gave his support and urged him to begin in the field of light classical music.

At present Vichai is with the Hot Peppers Band which is well known today throughout the country. Vichai's idea is that music is a part of our life today and plays an important role in each of our daily life. Vichai won twice in arranging songs in the Siam and Thai Popular Song Festivals organized by the Siam Kolkarn Music Foundation. The first festival is to select the winning contestant to participate in the World Popular Song Festival in Tokyo, Japan. Recently he also got the honourable award as an ideal musical arranger from the Golden Record Contest which was organized by the Musical Artists Association of Thailand under Royal Patronage.

Thai Picturesque Suite

orchestrated by

Vichai Ung Umporn

The first time in Thailand that Thai song was orchestrated and played in western classical style was on November 25, 1918. Baat Sakunee was that song. It was on the occasion of the marriage of King Rama VI's brother who later became King RAMA VII. Later on Prince Boripat rearranged and composed many such songs and nowadays we have pretty Thai classical songs in different western classical styles by M.R. Seni Pramroj, M.L. Usni Pramroj, his son, Nop Sodhiphan, Colonel Chuchart Pitaksakorn and many others.

Thai Picturesque Suite is another Thai classical songs western orchestrated by Vichai Ung Umporn. The suite consists of four parts which reflect the atmosphere of the northern, the central, the northeastern and the southern part of Thailand. The first song is originated from two ancient Thai songs—Lao Lampang Lek and Lao Lampang Yai. Both of them contain sweet and melodious tunes almost similar to each other with characteristics of Thai northern region. The melodies probably were influenced by Chinese music. The orchestration brings out the image of Thai northern countryside which is peaceful and joyful. Shortly after the beginning, sounds of timpani and cymbals could be heard alternately imitating rhythm of Thai northern folk dance.

The second is Bahng Bai with its popular theme nowadays. The song was used for singing in Masked Play and in many Thai classical repertoires from olden days. The Academy of Fine Arts informs that there were several composers rearranging and recomposing this theme into Thai classical suites. Wara Worawej has selected and reorganized some beautiful melodies from one of such suites

together with his own variation for Vichai's orchestration which reflects the atmosphere of pomp and splendour of Thai Royal Palaces. The joy and peace of Thailand have been expressed by the tingling noises of tiny temple bells commonly hung from Thai temple roofs, as they sway to and fro by the pleasant wind.

The third part which is joyful represents the northeastern part of Thailand. It is a medley of Ramwong songs. Some melodies from native folk songs can also be heard. Ramwong is one of typical Thai northeastern dances. Boys and girls dance in pair with hand movements in native style while they move in circle without touching each other and a group of musicians playing and singing songs. Later in the year 1940, Ramwong was introduced to other provinces and became very popular throughout the country.

The last piece derived from Yoh-slum. Since olden days this song has been popularly performed in Thai classical play in the part representing foreign atmosphere. The theme is beautiful and arousing, inspiring Dr. Utid Naksawasdi to arrange it into Thai classical suite. Some parts are slow but firm, bringing out the strong love and loyalty for the country. Later on this suite is modified and rearranged by Mr. Suwit Bowornwathana. Because of its foreign tune and name, specialists of Thai music have suggested that the song might have been influenced from Malaysia, south of Thailand. Most of the first part of this newly adapted song is the original olden day theme. Some modification of the theme into Thai musical characteristics could also be heard. The middle part is a newly adapted melody relying on the old theme as basic. The last part is rearranged from one variation of the original suite ending by the old theme again. The new modification still stresses the importance of love and loyalty for the country. At the beginning during the second turn of the old theme is a dance rhythm imitating "Rong Ngeng", one of the famous folk dances of southern Thailand.

PRATEEP ARUNAMATA

Composer

Prateep Arunamata was born in Bangkok on March 30, 1938. He holds a Bachelor's degree in Education from Chulalongkorn University and has spent a significant amount of time accumulating music credentials. From 1957, he has done solo work for the Siriraj Hospital's Annual Concert organized by Dr. Varavudh Sumawong (Wara Worawej) for three consecutive years and sang in Handel's Messiah for four years under the direction of Mary Chaffee. He received a scholarship to study voice at UCLA with Dr. Jan Popper in 1972. In 1979, he sang in a performance of Mozart's Requiem and Gilbert-Sullivan's Trial by Jury. From 1980 to 1982 he again sang in Handel's Messiah conducted by Hans Guenter Mommer.

He started to compose music right after his graduation from Chula. None of his compositions was ever revealed to the public but the second and third movements of this 'String Quartet in D minor' were performed in Sri Nakorn Concert under the direction of Veeraphan Vawklang in 1978. Ten years ago Prateep has sketched his violin concerto. Now he plans to finish it after this concert with the hope to have a chance of presenting to the audience in the future. He also composed Thai popular songs some of which are available on recordings. At present he works as a domestic and international tour operator and has traveled extensively.

String Quartet in D minor (Dance Suite)

composed by

Prateep Arunamata

Andante, Allegro non troppo

Andante cantabile

Allegro moderato con brio

Allegro ma non troppo

In August 1964, nearly two years after graduation from Chulalongkorn University, Prateep completed this composition while he was Reservations Sales for Pan Am. The work, 'The String Quartet in D minor' (Dance Suite) to be performed by this string orchestra, is the first chamber music ever composed after one full year of self-study and as a student of Professor Kamthorn Snidvongs and Professor Phra Jainduriyang.

The 'Dance Suite' is cast in four movements with the first part opening with 20 bars of introduction in graceful 'Andante' which immediately leads to the principle theme in the tempo of 'Allegro non troppo.' After long passages of subordinate theme the development appears in vivid chasing sixteenth-notes until recapitulation of the principle theme is heard again and ends with a little coda.

The second movement, 'Andante cantabile', is carried out by the romantic cellos enchanting the song-like melody. It is of simple A B A form with the 'B' section gradually grown by instrumental rotation of simultaneous melodies.

The third movement, 'Allegro moderato con brio', vigorously opens the classical scherzo with its trio illustrated by three lively variations. After a little bridge passage, it transits to the reappearance of the beginning theme that concludes the brilliant movement.

The Finale, 'Allegro ma non troppo', a dance tune in Rondo form reflects a cheerful happy ending which marks a full close to this 'Dance Suite'.

NONGLAK PRASOPSOOK

Composer

In 1978 Nonglak Prasopsook was a graduate of Chulalongkorn University in the field of Education. Two years later she got a grant through the Ministry of Education for further study in music from the University of Brigham Young in the United States of America. After obtaining the master degree she came back and serves as the government officer teaching Music and English in a local school.

Besides many solo pieces for piano, harp and many other instruments, Nonglak has composed many classical music for chamber orchestra such as Quintet for Woodwinds. The SYMPHONY NO. I was her first composition in full orchestration which she finished in 1982.

Symphony No. 1

composed by

Nonglak Prasopsook

Moderato

Andante

Allegro

This composition combines Thai musical characteristics with Western music elements in the form of a symphony which consists of three movements : Moderato, Andante, and Allegro. Each movement employs several tempo changes. The first movement provokes atmospheres of a day. Due to the fact that time passes through the day, all themes, therefore, are not repeated. The second movement employs a song form (ABA). With a short orchestral opening, the oboe then approaches with the principal theme. This slow movement is rather contrapuntal. The last movement obtains running passages in sonata form. The principal themes are presented on the strings and the winds. In the development section the wind instruments play new melodies along with thematic fragments. Before the recapitulation there is a short restatement of one of the themes from the first movement. According to the vertical texture tertial and quartal harmony are applied to the harmonic scheme of the piece.